

brezplačno

63
SEPTEMBER 2004

Štorsi občan

Štovski oblčan

Almini dnevi

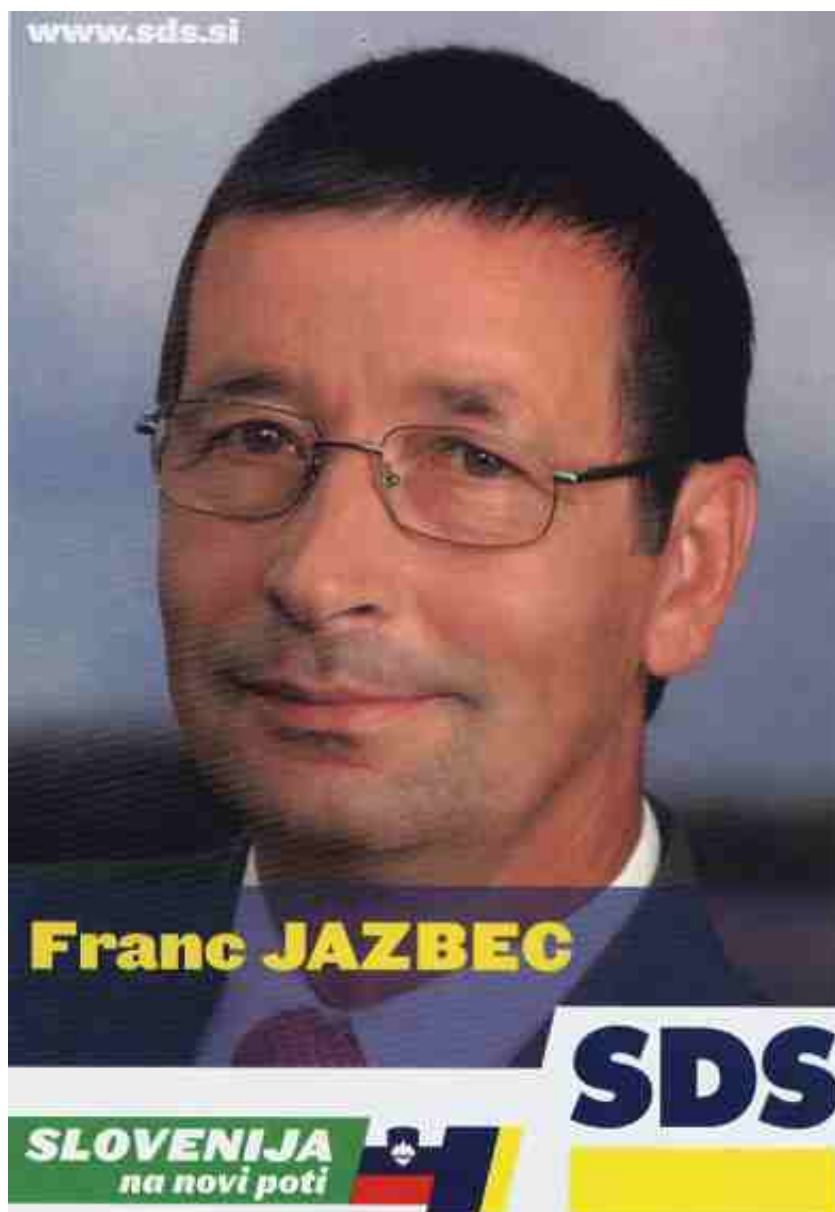

Drage volivke in volivci,

Na listi Slovenske demokratske stranke kandidiram, ker SDS združuje ljudi, ki nam ni vseeno, kakšna bo naša prihodnost in prihodnost naših otrok. Sposobni smo bolje in bolj pošteno upravljati z državo ter povezati ljudi in stranke s ciljem hitrejšega razvoja in resnične solidarnosti.

Kot vaš poslanec si bom prizadeval, da bodo program in vrednote SDS, ki izražajo iskreno upanje mnogih naših ljudi po boljši, prijaznejši Sloveniji, tudi v resnici zaživel.

Prizadeval si bom, da se bomo kot družba začeli ukvarjati z resničnimi problemi, ne pa z izmišljenimi dilemami, ki nas silijo v preteklost in ne v prihodnost. Zato se bom zavzemal za takšno Slovenijo, v kateri bomo vsi ljudje imeli možnost dostojnega življenja, zaposlitve, socialne varnosti in izobraževanja, Slovenijo, v kateri bosta poštenje in pravičnost temelj našega skupnega življenja. Moje prizadevanje bo usmerjeno k državi, ki bo znala spodbujati svoje državljane pri njihovi podjetnosti in ustvarjalnosti na vseh področjih, gospodarskem, kulturnem, znanstvenem in športnem.

Nedelja 3. oktobra je pomembna za vso Slovenijo, pridite na volišča, saj je končno prišel čas, da lahko s svojim glasom prispevate k odločitvi, komu bomo zaupali, da vodi našo prelepo Slovenijo. Glas za SDS Slovensko demokratsko stranko bo glas za Slovenijo novih priložnosti in za boljše življenje vseh Slovencev.

Naj vas ne moti, da se v Štorah v tem času ne hvalimo in z velikim pompom naznanjamo volitve. Verjamem, da sem s svojim dosedanjem delom dokazal, da sem vreden vašega zaupanja in da bomo skupaj še lahko naredili tisto, kar nam do sedaj ni uspelo.

Štorsi občan

K A Z A L O

O DELU DRUŠTEV	3
ZGODILO SE JE	9
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	11
AKTUALNI DOGODKI	17
PRISPEVKI O ...	21
UTRINKI IZ OSNOVNE ŠOLE	24

Štorsi OBČAN izhaja v nakladi 1550 izvodov. Poštnina plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20% davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE

e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: (03) 780 38 40
Fax: (03) 780 38 50

Uradne ure: ponedeljek: 8.00 do 12.00
sreda: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 16.30
petek: 8.00 do 12.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno. Prispevke s fotografijami za naslednjo številko Štorskega občana pošljite po pošti, na disketi ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si.

Prispevki niso lektorirani.

Odgovorna urednica: Mojca Paulič, dipl. oec.
Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jožica Krajnc,
Vlasta Prevolšek, Mojca Korošec
Dušan Volavšek

Oblikovanje, priprava in tisk: Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 - 3220 Štore

Poštnina plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20 % davek na dodano vrednost.

ŽELEZARSKI POHOD NA KOPITNIK IN GORE V ORGANIZACIJI ŽELEZARSKIH VODNIKOV ŠTORE, KI JE BIL 19. 06. 04

Za organizacijski odbor Valter JELEN

Po petkovi noči, ko so v našem kraju besnele nevihte, se nas je v soboto zjutraj v Štorah vendarle zbralo 11 pohodnikov, v Celju pa so se nam pridružili še štirje.

Pot smo nadaljevali proti Laškemu in Rimskim Toplicam. Tu smo zavili desno proti Hrastrniku do gostišča Drnovšek, kjer smo počakali ostale pohodnike. Kljub slabim vremenskim razmeram in raznim prireditvam na našem in ravenskem koncu se je vseeno uspelo zbrati 85 pohodnikov.

Po okrepčilu smo krenili proti cerkvi Lurd in navkreber proti zastavljenemu cilju. Pot je bila lepa, vendar naporna zaradi nizkega zračnega tlaka in zelo visoke vlage. Vendar se nismo dali. Do Kopitnika (910 m) smo potrebovali dve uri zmerne hoje. Koča pod Kopitnikom je zelo lepo urejena, prav tako sta navdušila vse pohodnike okolica in prijazno osebje. Najbolj zagreti so se podali še na vrh, na razgledno točko.

Po počitku smo nadaljevali pot proti Goram (762 m), kjer nas je že spremljalo sonce in po dobri uri hoje in utrujajoči »sparini« se je zopet prilegel počitek in nekaj tekočega. Po počitku smo se začeli spuščati proti vasi Turje, kjer je spomenik padlim za svobodo. Naslednji del poti je pohodnikom najbolj stopil v noge, saj nas je pot vodila po asfaltu, vendar smo tudi to pot premagali.

Vsi pohodniki smo se nato zbrali v gostišču HUM v Laškem, kjer smo imeli pogostitev in zaključek pohoda. Osebje je vse pohodnike spet presenetilo s prijaznostjo in gostoljubjem. Vaška "muzikanta" Tinko in Ivo pa sta poskrbela za dobro voljo vseh. Prijetno druženje je trajalo do 18. ure, ko smo se razšli z dobro voljo in obljubo, da se zopet vidimo na naslednjem pohodu.

Posebno se zahvaljujem vsem sponzorjem, ki so nam pomagali pri organizaciji tega pohoda:

Občina Štore, Štore STEEL, Valji Štore, Plank Roman s.p., Petrol Energetika Ravne, Trgošped, Storkom Štore, Itro Štore.

Vsem še enkrat prav lepa hvala za pomoč in vljudno vabljeni, da se nam pridružite na naših pohodih.

ŽELEZARSKI POHOD NA OLŠEVO (1929m) V ORGANIZACIJI RAVENSKIH ŽELEZARSKIH VODNIKOV, KI JE BIL V SOBOTO, 21.08.04

Za organizacijski odbor Valter JELEN

Na željo številnih pohodnikov so ravenski železarski vodniki organizirali 103. pohod na OLŠEVO s pristopom iz Železne Kaple.

Gora slovi po izjemnem razgledu in čudoviti naravi. Je izrazit gorski hrbet, saj je njen greben dolg 5 km in teče v smeri vzhod zahod, državna meja goro razdeli med Slovenijo in Avstrijo na skrajnem zahodnem predelu.

Štorski pohodniki smo se zbrali v zgodnjih jutranjih urah v Štorah na avtobusni postaji. Na Glaziji v Celju so se nam pridružili še ostali pohodniki. Kljub temu, da vremenske razmere niso bile najboljše, se je zbralo 32 pohodnikov.

Pot smo nadaljevali mimo Slovenj Gradca in Raven, kjer so nas čakali Ravenčani. Po krajšem postanku smo krenili proti mejnemu prehodu Holmec in nato po slikoviti dolini Remšenika prišli do Železne Kaple.

Po okrepčilu smo se podali po strmi gozdni stezi v smeri Vrat. Po enourni hoji smo že prišli do skal, kjer se je odprl zelo lep pogled na mnoga skalnata okna, dolina pa je bila v morju megle.

Pot nas je pripeljala do Potočke zijalke, ki je znana po mnogih odkritih človeških ostalin iz kamene dobe in okostij jamskih medvedov. Tu smo imeli daljši počitek za ogled jame, za okrepčila iz nahrbtnikov in počitek utrujenih mišic.

Nadaljevali smo pot strmo v steno proti vrhu Olševe. Ta del poti je zavarovan z jeklenicami in klini in zelo zanimiv, vendar nas ni zaustavil še pred našim ciljem.

Na vrhu Olševe smo se odpočili, pomalicali, naredili "gasilsko" sliko in krenili proti Mrzlemu dolu. Ta del poti je marsikateremu pohodniku ostal v spominu zaradi vožnje po grušču, kar je zahtevalo veliko spretnosti.

Pot nas je povedla čez neokrnjene travnike, kjer so nas začudeno spremljali pogledi krav in že smo prišli do izvira Meže, od tu pa do bivše karavle, kjer smo imeli zaključek pohoda.

Organizatorji so se zelo potrudili, saj so nas pričakali z "živo" glasbo, s toplim obrokom in mrzlim pivom, kar je po naporni turi zelo dobro delo duši in telesu. Vsak pohodnik je dobil v dar spominsko majico.

Po končanem veselem druženju smo krenili ob reki Meži in lepi dolini do križišča Lipold, kjer so nas čakali avtobusi.

Sledili so stiski rok in pozdravi z obljubo, da se zopet vidimo na naslednjem pohodu.

V Štore smo prišli vsi veseli, zdravi in zadovoljni.

ŽELEZARSKI POHOD NA ČRNO PRST (1844 m) V ORGANIZACIJI JESENIŠKIH ŽELEZARSKIH VODNIKOV, KI JE BIL V NEDELJO, 05.09.2004

Za organizacijski odbor Valter JELEN

V Štorah smo se zbrali ob 445 uri, nadaljevali pot do Glazije v Celju, kjer so se nam pridružili ostali pohodniki. Vožnjo z avtobusom je popestril zabaven voznik Milan. Postanek smo imeli na počivališču Voklo in po popiti kavici nadaljevali pot v Bohinjsko Bistrico in naprej proti vasici Ravne in do smučišča Kobla 2, kjer smo imeli zbirališče.

Po okrepčilu smo krenili po makedamu, nato po gozdni poti navkreber na Planino za Liscem 1350 m, kjer je nekoč stala Orožnova koča. Vzpon je trajal dobro uro in pol.

Planinska koča je v gradnji, vendar so nas kljub temu zelo prijazno sprejeli in pogostili.

Pot nas je naprej vodila po lepo razpeljani gorski stezi med borovci in nizkim grmičevjem proti vrhu Črne prsti do doma Zorka Jelinčiča, kamor smo prišli ob 1230 uri.

Črna prst je najvzhodnejši visoki vrh Spodnjih Bohinjskih gora. Z vrha je zelo lep razgled, znana pa je tudi po zelo bogati flori. Južna stran je čudovito zelena, poraščena z nizkimi grmički in prelepim cvetjem. Tu raste nekaj zelo redkih vrst planinskega cvetja, med njimi tudi KRATKODLAKAVA POPKORESA, ki je ni najti nikjer drugje na svetu. Lep razgled, toplo vreme in čudovito vzdušje nas je kar obdržalo na vrhu, tako da nam ni bilo, da bi se spustili v dolino.

Vendar, prišel je čas odhoda. Pot nas je nazaj vodila čez planino za Črno goro (1606 m) do Mencingerjeve koče, kjer nas je organizator počastil z mrzlo pijačo.

Nato smo nadaljevali pot do avtobusov in naprej proti Bohinjski Beli ob reki Savi Bohinjki, kjer smo imeli zaključek pohoda.

Vsak udeleženec pohoda je dobil malico in spominsko majico na 104. pohod SLOVENSKIH ŽELEZARJEV.

Nas pohodnikov iz Štor je bilo 52, vseh pa 192.

To je bil zadnji letošnji Železarski pohod, zato smo si obljubili, da se zagotovo vidimo naslednje leto.

V Štore smo prišli zdravi, veseli in polni lepih vtisov.

ČISTILNA AKCIJA ŠKŠ-jevcev

Jure VREČKO

Študentski klub Štore je v soboto, 24.04.2004, organiziral čistilno akcijo v Štorah.

Vreme nam tistega jutra ni bilo naklonjeno. Malo je škropilo in temu primerna je bila tudi udeležba. A vsi, ki smo prišli, smo se peš podali iz Spodnjih Štor skozi naselje Lipa in nazaj do Občine Štore. Ves čas smo pridno pobirali smeti in jih nabrali za celo prikolico.

Čistilno akcijo smo akcijo uspešno izvedli in sklenili, da jo drugo leto ponovimo.

Zahvaljujemo pa se podjetju Opeka, kjer so nam prijazno postregli s toplim napitkom, in podjetju Trgošped d.o.o. za brezplačen odvoz nabranih smeti.

POLETJE V NAŠIH PLANINAH

*Jožica KRAJNC
PD ŽELEZAR ŠTORE*

Planinske poti terjajo od posameznika določen napor, zato nam pride zelo prav kratek postanek. Razlog zanj je lahko že drobna cvetka ob poti, redek gozdni sadež, razvejano drevo, nenavadno oblikovane korenine, ki drevesu iz skope prsti dovajajo hrano, pa ogromna mravljišča z v vse strani lazečimi mravljami. Če se jim približaš, oddajo rezko kislino, ki baje odmašuje zamašene dihalne poti, zdravi pa tudi revmo. Večje živali so bolj redke, nas pa znajo presenetiti, ko si najmanj mislimo.

Na take malenkosti mislimo planinci, ko se v zgodnjih jutranjih urah odpravljamo iz zameglenih in zasmrajenih dolin. Veselimo se vsake malenkosti v naravi, ki zna biti tudi kruta. Kakšna dogodivščina pa nam ostane še dolgo v spominu, čeprav včasih vzbuja smeh z grenkim priokusom. Nazadnje so nas tako nasmejale krave vrh Smrekovca.

Ta naš vulkanski hrib je na vrhu porasel z gosto travo, primerno za pašo. Živali so nas opazile, čim smo se začeli vzpenjati proti vrhu. Več od radovednih pogledov sprva od njih nismo bili deležni. Ohladilo se je, zato smo sneli z ramen nahrbtnike. Krave so to opazile. Nenavadno hitro so se usmerile proti nam. Če smo že vdrti v njihov raj, bi se jim lahko odkupili vsaj s kakšnim prgiščem soli. Mi pa nič. Po razgledu z vrha smo se usmerili po pobočju navzdol. Krave pa tudi. Bolj ko je bil spust strm, večjo brzino so dobivale. Nejeverno sem se ozirala nazaj, če ni morda med njimi kakšen razjarjen bik, o katerem so mi pred leti pripovedovali planinci. Zaradi mene bi lahko bila bik vsaka rogača, ki nam je sledila. Steza je bila ozka, za vse ni bilo prostora, čreda pa se ni nameravala vrniti. Stopili smo s poti in se umaknili za gosta smrekova drevesa. Nekaj živali je to opazilo. Ustavile so se in hotele za nami. Šele glasno odvrčanje neke planinke, ki je proti njim usmerila še pohodne palice, jih je ustavilo. Nadaljevale so svojo pot navzdol, mi pa smo se preusmerili proti drugemu bregu. V strahu smo se ozirali v smer, od koder smo prišli. Čreda je ostala za nami. V smehu smo ugotavljali, kako neverjetno hitro smo premagali dokaj strm breg.

V planinskem domu so nas potolažili, da živali niso nevarne, vseeno pa jih rajši še ne bi kmalu obiskala. Tiste zelene borovnice so zaradi mene lahko že stokrat zrele in pobrane. Mene ne ganejo več, čeprav sem prej o njih resno razmišljala. Pa saj je še dovolj drugih planin, kjer ne strašijo strašni "biki."

Naslednje dni bomo imeli še nekaj lepih pohodov.

- 9. oktobra STOPERSKI POHOD
- 10. oktober KOSTANJEV PIKNIK na Resevni
- 23. oktober PO MIŠKOV POTI od Velike Polane do Lendave
- 13. november MARTINOV POHOD
- 27. november KOKOŠ na slovensko - italijanski meji in OBIRANJE OLJK na Koprskem.

Pridružite se nam. Morda boste tudi vi deležni kakšne nevsakdanje dogodivščine.

SREČANJE UPOKOJENCEV

Jožica KRAJNC

Naše društvo že vrsto let pripravlja za svoje člane in njihove prijatelje srečanje, kjer si v prijetnem razpoloženju ob dobri glasbi, skrbno izbrani hrani in pijači lahko razkrijejo svoje težave, pokramljajo z znanci in prijatelji, zapojejo in zaplešejo, ob tem pa vsaj za kratek čas pozabijo na vsakdanje tegobe, ki jih prinašajo leta.

Letošnje srečanje je bilo 21. avgusta na že ustaljenem prostoru pred kompolsko šolo. Po nekaj vročih dneh smo se bali, da bodo visoke temperature ljudem preprečile obisk. Pripravili smo senco pod šotori. Zadnje vremenske napovedi pa so nas plašile. Obetale so med ohlaiditvami še plohe in nevihte. Kaj nas čaka? Vse priprave so potekale tako, kot da se ne more zgoditi nič neprijetnega. Pripravili smo mnogo lepih dobrotkov za srečelov, napekli potic in drobnega peciva, nakupili za piknik hrane in pijače, poskrbeli za glasbo, sestavili delovne ekipe in uredili prostor.

Ob napovedanem začetku je bilo še sončno in dokaj toplo, ravno pripravno za prireditev na prostem. Naši zvesti člani so začeli prihajati. Naše upanje v uspešno prireditev je bilo veliko. Naznanila jo je godba na pihala s Svetine. Sledili so ji pozdravni govori prirediteljev, predsednika društva, župana občine ter gostov. Predstavnika medobčinske in republiške zveze upokojencev sta podelila priznanja za delo v društvu našim prizadevnim članom. Prejeli so jih: Srečko Janžekovič-plaketa ZDUS, Mirko Vešligaj- zahvala ZDUS, Marija Frajtag in Slavko Gajšek pa pohvali Pokrajinske ZDU. Govorci so pohvalili naše udejstvovanje na najrazličnejših področjih, kar ni neopazno v naši širši skupnosti. Zaželeli so nam zdravja in volje, da nadaljujemo z našo dejavnostjo.

Uradnemu delu je sledilo družabno srečanje. Vedro vzdušje je pomagal ustvarjati ansambel ALIBI. Delovne ekipe so hitele s svojimi zadolžitvami. Kuharji oz. peki so uspešno pripravljali malico, natararice so hitele s postrežbo, prodajalke srečk so se pomešale med obiskovalce, ponujali so pecivo in izdaja dobrotkov se je pričela. A težko je bilo hkrati ustreči vsem. Nezadovoljstvo nekaterih nestrpnih se je povečalo, ko so začeli groziti temni oblaki z bliski in grmenjem. Kmalu za tem se je usul dež, ki ga je spremljal močan veter. Vse, kar ni bilo pod streho, se je moralo umakniti v šolsko avlo. Trud, vložen v priprave, je bolj kot ne splaval po vodi. Ljudje, nepripravljeni na tolikšno ohlaiditev, so se počasi pričeli odpravljati proti domovom. Le najbolj trpežni so vztrajali še nekaj časa, dokler niso obupali tudi muzikantje.

Precej stvari je ostalo. Nekaj tega smo porabili ob pospravljanju, nekaj pa prihranili za druge priložnosti. Našim prizadevnim članom, ki so opravili ogromno brezplačnih delovnih ur, se moramo zahvaliti, da izguba ni bila prehuda. Prav tako se naj ob tej priliki zahvalim še vsem sponzorjem in darovalcem dobrotkov za srečelov, z izkupičkom katerega bomo pokrpali našo "proračunsko luknjo".

SPOŠTOVANI OBČANI

Za PGD Štore tajnica: Danica MAČEK

Da se gasilci PGD Štore letos spopadamo z velikimi finančnimi težavami, ni nobena skrivnost, ni pa vzrok zanje, naše slabo gospodarjenje. Tu so druge ovire, od katerih smo žal tudi mi odvisni.

V letošnjem letu se več ali manj preživljamo z lastnimi sredstvi, oziroma s prostovoljnimi prispevki naših cenjenih občanov. Hvala vam, dragi občani! Tokrat vsaj vidimo, da še obstajajo dobri ljudje, ki imajo posluh za gasilce, in nam znajo prisluhniti takrat, ko jih najbolj potrebujemo.

Ne moremo dojeti, da je naša država Slovenija tista, ki čedalje bolj pozablja na potrebe gasilstva. V dobri veri in upanju, da bomo ob vstopu v EU-jo dobili več veljave, smo se tudi tokrat močno zmotiti. Beseda "NA POMOČ" bo šla počasi v pozabo. Ne znamo si predstavljati, kako si nekateri zamišljajo popolno požarno varnost in varovanje družbene lastnine, če še za osnovne potrebe (npr. za nafto ali podobno) nimamo več denarja.

Kljub vsemu je bilo letos nujno potrebno nabaviti novo kosilnico, ker nam je prejšnja, stara popolnoma odpovedala. A kje vzeti denar?

Tako smo s pomočjo dobrih občanov, ki so resnično prisluhnili našim težavam in seveda tudi z našimi lastnimi privarčevanimi sredstvi, nabavili novo, zelo kvalitetno kosilnico.

Ob tej priliki se vam gasilci PGD Štore javno zahvaljujemo za vaše prispevke. Morda boste tudi vi kdaj potrebovali našo pomoč, ki vam jo bomo hvaležno ponudili.

Dragi občani, še enkrat vsakemu posebej iskrena in prisrčna hvala!

Z gasilskim pozdravom

NA POMOČ!

IZLET V TUJINO

Srečko JANŽEKVIČ
DU Štore

Društvo upokojencev Štore je organiziralo za člane društva enodnevni izlet v Avstrijo in Nemčijo z namenom, da si ogledamo rudnik soli, Königssee (Kraljevo jezero) in Orlovo gnezdo iz časa Hitlerjeve vladavine. Izlet je bil 5. junija 2004. Odziv članov je bil zadovoljiv.

Ko smo bili vsi zbrani in se posedli v avtobus, je najprej sledila dobrodošlica in pozdrav, nato pa vožnja proti Ljubljani in mejnemu prehodu Karavanke. Mejne formalnosti so bile

opravljene v nekaj minutah; da smo člani Evrope, je bilo videti tu. Po treh prijetnih urah vožnje po turski avtocesti smo se ustavili pri motelu ob cesti, kjer smo popili kavico in opravili še druge obveznosti, nato pa nadaljevali vožnjo proti Salzburgu. Vseskozi smo bili seznanjeni z naravnimi in kulturnimi lepotami ter zgodovinskimi znamenitostmi Avstrije, ki sta nam jih je posredovala vodič Tomaž in voznik avtobusa Turizem prevozi Nered d.o.o., Ljubljana. Nekaj kilometrov pred Salzburgom smo zapustili avtocesto in se preusmerili proti mestu Berchtesgaden, kjer je rudnik soli. Meje med Avstrijo in Nemčijo nismo opazili. Pred vstopom v rudnik smo se oblekli v rudniške obleke ter sedli na železni rudniški vlak, ki nas je popeljal globoko v podzemlje. Kar dvakrat smo se popeljali po rudniških drčah. Seveda pa ni izostala vožnja z leseno ladjo po okoli 100 metrov dolgem slanjem jezeru v rudniku.

Udeleženci izleta v rudarskih oblačilih

Po ogledu rudnika in polni vtisov smo posedli v avtobus, saj je sledila vožnja proti jezeru Königssee, enemu najlepših od štirih jezer, kolikor jih je v tem kraju. Jezero ima 9 km površine, dolgo je 6 km, široko 2 km in globoko 72 m. Po jezeru vozi ladja, ki meri v dolžino 54 m in širino 14 m. Tu je še veliko drugih zgodovinskih turističnih lepote, ki so vredne ogleda. Že je bil čas, da smo ponovno posedli v avtobus, ki nas je popeljal do spodnjega parkirnega prostora gore Kehlstein, kjer smo se presedli v močan gorski avtobus, kateri vozi po ozki enosmerni asfaltirani cesti do vznožja Kehlsteinhausa Orlovega gnezda, saj je za ostala vozila vožnja po tej cesti prepovedana. Po izstopu smo se podali po 124 metrov dolgem podzemnem rovu do velikega dvigala, ki nas je popeljal 125 metrov navzgor v Orlovo gnezdo na nadmorsko višino 1837 metrov. Stavba je bila zgrajena leta 1936 kot darilo Hitlerju za rojstni dan. V času druge svetovne vojne je bil v njej visoki SS štab. Danes je tu turistični kraj, kjer je vedno polno obiskovalcev. Z zunanjega platoja je zelo lep razgled na Salzburške Alpe in okolico. Po krajšem ogledu, osvežitvi in polni vtisov smo se napotili proti dolini.

Sledila je vožnja proti domu. Po prehodu meje smo imeli daljši postanek v Radovljici, v gostišču z obilno večerjo. Vsi udeleženci izleta smo bili enotni, da je bil to res zanimiv in koristen izlet. V poznih večernih urah smo se po zaslugi spretnega šoferja Primoža vrnili domov.

KONJENIŠKI POHOD

Ljudmila PLANK

Konjeniško društvo Štore je 28. avgusta 2004 organiziralo konjeniški pohod na Celjsko kočo. K sodelovanju je povabilo tudi člane društev iz Šentvida, Šmarja, Ptuja, Zreč ter kolegico z Gorenjske. Pot je bila načrtovana po gozdnih cestah ter kolovozih, da konjeniki ne bi motili drugih udeležencev v prometu.

Sobotno jutro je bilo malce megleno ter sveže in okrog 9. ure zjutraj so se pri Štrlekarjevih v Kompolah začeli zbirati konjeniki. Nekateri so prijezdili, drugi pa so se pripeljali z avtomobili ter prikolicami s konji. Bilo je sila živahno in trajalo je kar dobro uro, da so se po pozdravu predsednika društva g. Slavka Buserja, udeleženci še okrepili z zakusko in ob spremljavi »Tria jahači« krenili na pot.

Skupina 25 jezdecev je krenila po kolovozu proti gostilni, nadaljevala pot po naselju in se spustila v Toplico. Pri bivši šamotarni je krenila preko travnika v hrib in sledil je že prvi počitek pri »Figečevih«. Gospodinja Cvetka je udeležence postregla s pecivom, čajem ter kavo, Franci, Maksi in Slavko pa so zaigrali ter poskrbeli za dobro voljo. Po kratkem postanku so se napotili mimo igrišča na Lipi proti bivši »Stolarni«, nato pa preko Osence do gostišča Ljubitelji starega gradu. Konjeniki so si potešili žejo, konji so se malo spočili in že je sledil spust proti Pečovniku. Tam se jim je pridružila še skupina iz Slovenskih Konjic in skupaj so krenili po Vipoti ter mimo Grmade proti Celjski koči. Za številne udeležence pohoda je bila trasa izredno zahtevna, tako da so si kar oddahnili, ko so prispeli do kmečkega turizma Čater. Jezdec so najprej oskrbeli konje, nato pa so se še sami okrepčali s kosilom. Po dvehurnem postanku so krenili proti Srebotniku, po Bojanskem, Zarovišah do Šentjanža, od tam pa v Laško vas. V »Žlajfi« je skupino prijazno sprejel podžupan g. Jože Kragelj, ki je konjenike pozdravil tudi v imenu župana Občine Štore, orisal zgodovino Laške vasi ter jih nazadnje pogostil z dobrim bogračem in pijačo.

Ob poti so konjenike prijazno pozdravljali domačini ter jih gostili s pijačo, kar je udeležence posebno veselilo, saj so čutili, da je še mnogo tistih, ki gojijo simpatije do tega športa.

Razporeženi so se nato napotili nazaj v Kompole, kjer je bil pri Štrlekarjevih že postavljen šotor. Pohodnikom so se pridružili še ostali člani društva, »Trio jahači« je poskrbel za veselo vzdušje, Srečko s pomočnicami pa je pridno pripravljala dobrote na žaru. Udeleženci pohoda so nato oskrbeli svoje konjičke, ki so jih brez nezgod pripeljali na cilj, nato pa so še sami poskrbeli za toaleta. Predsednik društva g. Slavko je vse prisotne povabil k mizam, ki so se šibile od raznovrstnih dobrot, hkrati pa se je zahvalil vsem, ki so z udeležbo ter prispevki pripomogli za uspel pohod. Sledilo je veselo rajanje, katerega je popestril »Ptujski princ Zoki«, ki je izzval Trio jahači, češ, kaj nas ne boste povabili zraven. Sledil je smeh in štirje gostje so iz prtljažnikov potegnili inštrumente in skupaj z domačini zaigrali, da je odmevalo po vasi. Tako so dokazali, da niso le dobri jezdec ampak tudi dobri muzikantje ter plesalci.

Vsi, ki so spremljali dogajanje, so si bili edini, da je pohod dobro uspel. Za to gre zahvala predsedniku ter vsem, ki so karkoli prispevali. Posebna hvala velja tudi družini Štrlekar, ki je omogočila, da se je pričetek ter zaključek odvijal pri njih.

Hvala, hvala vsem, ki ste tako lepo popestrili zadnjo poletno soboto.

JUBILEJNI KONCERT OB DVAJSET LETNICI NEPREKINJENEGA DELOVANJA VOKALNE SKUPINE KOMPOLČANI

Po podatkih brošure g. Butinarja pripravila Štefka PLANK

13. maja 2004 je imela Vokalna skupina Kompolčani v Narodnem domu v Celju svoj jubilejni koncert pod umetniškim vodstvom mag. ga. Dragice Žvar. Čeprav je tu magična številka 13 in pomladni čas, ko se v Narodnem domu vsaj dva do trikrat na teden nekaj dogaja, je bila prireditev, v veliko veselje vseh nastopajočih in nas, ki s to kulturno skupino živimo, zelo lepo obiskana. Bilo je kaj slišati in videti, saj so kot gostje na prireditvi sodelovale »mične« pevke Rož'ce pod vodstvom ga. Helene Zupan ter flavtistka ga. Metka Marolt in kitaristka ga. Svetlana Pušnik. Program je zanimivo in zabavno povezoval dolgotrajni prijatelj Kompolčanov g. Peter Simoniti.

Delo vokalne skupine je pohvalila vodja JSKD Celje ga. Marjana Kolenko in jih pozdravila z mislimi: »Živimo v času, pred katerim človek še nikoli ni bil tako blizu zvezdam in tako daleč od samega sebe in soljudi. Zato je toliko bolj vredno spoznanje, da pevci skozi prijateljevanje z lepo pesmijo in medsebojnim druženjem ohranjajo to bližino, da ostajajo zvesti sami sebi. S tako lepo pesmijo posegajo k zvezdam, hkrati pa odtajajo tako resnični tukaj in zdaj in so v pesmi vsi kot eden in ostanejo blizu sočloveku«.

Predsednik Vokalne skupine Kompolčani g. Milan K. Butinar je poskrbel, da je bila ob tej priloiki izdana brošura, ki je nastala po kroniki, beležkah, ustnem izročilu in zapisih g. Vlada E. Renclja, Romana Zapuška, Petra Simonitija in Huga

Habermana. V njej je predstavljena kulturna dejavnost v Kompolah skozi čas, ki jo starejši krajan dobro poznamo. Mislim pa, da je prav, da nekatere stvari obnovim za mlajše generacije in jih spomnim na to, kako dejavni so bili njihovi starši ter stari starši in morda v njih vzbudim željo po aktivnem vključevanju. Čeprav se mnoge aktivnosti že odvijajo.

Vokalna skupina Kompolčani je naslednica Moškega pevskega zbora Cvetke Jerin, a minilo je vrsto let, preden so leta 1984 v Kompolah začeli spet organizirano prepevati. Kompolčani smo bili nemalo presenečeni, ko se nam je na božično nedeljo v cerkvi sv. Lovrenca predstavil Moški pevski zbor Cvetke Jerin pod umetniškim vodstvom g. Jožeta Kinka z izborom božičnih, narodnih in svobodoljubnih pesmi. Cerkev je bila takrat premajhna, da bi sprejela vse, ki so hoteli slišati in videti zbor, ki je prvič nastopil v domači cerkvi. Marsikomu se je ob poslušanju utrnila solza radosti, sreče, spominov in še kaj.

Naj vam posredujem nekaj podatkov, ki jih omenja kronist za brošuro in govori, kako uspešno so prepevali in igrali pri Sv. Lovrencu nekoč in kako v danes preimenovanih Kompolah. Kronistu so pomagala zanimiva pričevanja še živečih domačinov, priče dogajanj pred prvo svetovno vojno, med njo in v povojnem času, kompolska šolska kronika, dokumenti zgodovinskega arhiva v našem kraju in ohranjeni zapiski že pokojnih soavtorjev kulturnega utripa v kraju. V dobi germanizacije je prav lepa slovenska pesem združevala naše prednike in ohranjala slovenstvo.

Že od davnih dni se kot nosilci kulturne dejavnosti na vasi omenjajo učitelji. Med prvimi, je izvedel kronist, je bil Janez Bračič iz Vojnika, ki je poučeval na šentlovrenski šoli, tu umrl 1877. leta in je pri Sv. Lovrencu tudi pokopan.

Po prvi svetovni vojni je prevzel kulturno - prosvetno dejavnost g. Vojteh Jerin in uspešno delal do izgnanstva l. 1941, ko je prišel čas kulturnega molka. Okupator je uničil vso društveno dokumentacijo. Takratnemu predsedniku g. Antonu Jagru pa je uspelo ohraniti tamburaške instrumente, igralske rekvizite in oder. Po vojni 1945. leta se je g. Jerin vrnil in ponovno je zaživela kulturno - prosvetna dejavnost, dramska, folklorna sekcija, pevski zbor... Šentlovrenške fante je uspešno združeval Vojtehov sin Marjan Jerin. Vsa pestra kulturna dejavnost se je po vojni odvijala v okviru Kulturno prosvetnega društva Cvetke Jerin, ki je dobilo ime po Marjanovi sestri, borki za svobodo, Cvetki Jerin, ki je le nekaj dni pred koncem vojne padla na Resevni.

Šola je bila vseskozi dom vsem kulturnim skupinam. Ničkolikokrat smo postavili »provizorični« oder, če smo hoteli odigrati kakšno igro, in tega ni bilo malo. Vendar je to često motilo redni pouk. Zato je želja vaščanov po kulturnih dobrinah in prosvetni dejavnosti zahtevala izgradnjo kulturnega doma. Ta skrita želja je bila še izpred vojnih časov. Aktivni odbor za izgradnjo doma je že pred vojno kupil zemljišče, priskrbel gradbeno dovoljenje in kar precej gradbenega materiala. Leta 1950 so že udarniško zabetonirali temelje in zgradili obod. Pomagala je tudi

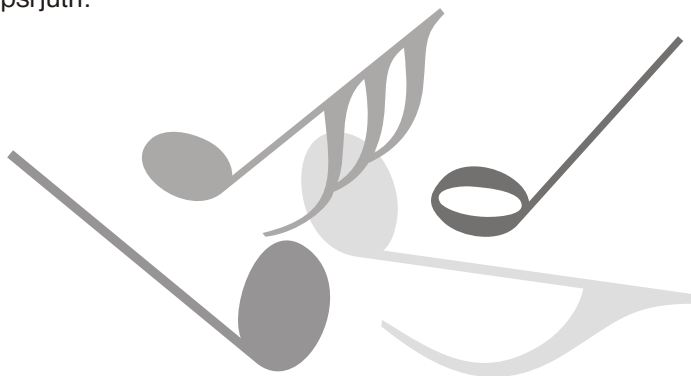
mladinska organizacija. Z izgradnjo kulturnega doma v Štorah pa so nekateri takratni »ugledni« politični delavci v Štorah menili, da imamo Kompolčani dovolj prostora v tem domu in svojega v Kompolah ne potrebujemo. Začeta dela so se porušila. Zaradi teh nesporazumov je lasten dom, tiha večletna želja Kompolčanov, propadla, z njo pa je začela odmirati tudi kulturna dejavnost v kraju. Mladež, željna kulturnih dobrin, se je znašla v negotovosti. A mladi ne popustijo. Okoli leta 1965 so se začeli zbirati v Gajski hosti, ki je aktualna še danes.

Naj bo dovolj kronike. Vrnimo se k jubilejantom, ki so v preteklih dvajsetih letih delovanja s svojim pestrim programom, ki je primeren skoraj za vsako priliko, opravičili svoj obstoj in poslanstvo in tako ponesli ime Kompol v širo domovino in beli svet. Pomembno je, da so tako tudi člani, ki se vozijo od drugod, nezavedno postali del vasi, po kateri nosijo ime, kjerkoli se pojavijo.

Število pevcev je naraščalo in upadalo. Ob ustanovitvi, januarja 1984, se jih je zbralo 21, čez nekaj mesecev jih je bilo že 28, januarja 1985 jih je bilo 19, 1988 pa le 10. Vseskozi je bil pevovodja g. Jože Kink. Enajstega januarja 1989 je umetniško vodenje skupine prevzela ga. Dragica Žvar, ki jo vodi še danes. Le kratek čas ob njeni odsotnosti je prevzel pevovodstvo dipl. ing. g. Marjan Podgoršek, pozneje še prof. Jožica Soko in g. Milan Kasesnik. Zaradi skromnega števila so na občnem zboru januarja 1990 sklenili, da se Moški pevski zbor Cvetke Jerin preimenuje v Vokalno skupino Kompolčani. Število pevcev je še naprej kolebalo. Ob 10. obletnici je skupina štela osem članov, 1995 jih je bilo deset, leta 2000 le devet, ob dvajset letnici pa jih je ponovno deset.

Prejšnji Moški pevski zbor Cvetke Jerin in sedanja Vokalna skupina Kompolčani je pridobival popularnost z resnim delom, odrekanjem in kvalitetnimi nastopi in tudi na srečanjih malih skupin v Vojniku, Rogaški Slatini, Dravogradu, Ponikvi pri Žalcu in še kje.

Vsako leto pripravijo ob zaključku pevske sezone samostojni letni koncert. Dobro so obiskani božično-novoletni koncerti v domači in drugih župnijah na celjskem območju. Lani maja so organizirali srečanje vseh pevske sestavov iz občine Štore z gosti in ga poimenovali »POJOČI MAJ V KOMPOLAH«, ki bi naj postalo tradicionalno. Naj jim le uspe! Kajti pesem je kot ptica, ki poleti proti oblakom, pa naj bo jasno ali oblačno. Njen odmev pa se vrača v naša srca, nas razveseljuje in vodi v lepši jutri.

ODLIČNI PRI ŽUPANU

Ivanka TOFANT

„Otroci so naše največje bogastvo“, pravi pregovor in res je tako. Kako ponosni smo, ko dosegajo zavidljive rezultate v šoli, športu ali kje drugje. Že ko prestopijo prag hrama učenosti jih radi povprašamo, kaj bodo, ko bodo veliki. Istočasno jih že vzpodbujamo z besedami: "Pridno se uči, da bo nekoč nekaj iz tebe." Šola postane otrokom drugi dom, zato je v veliki meri odvisno od učiteljev, kakšen pristop imajo do učencev in na kakšen način prenašajo svoje znanje na otroke. Pot v šolo ni enaka za vse, eni gredo po gladki poti, drugi po ozki z veliko ovinki, vendar brez kamnov ni nobena. Nekateri pa pogumno premagajo vse ovire in uspešno zaključijo osnovnošolsko izobraževanje. Nekaj med njimi izstopa iz poprečja.

Župan občine Franc Jazbec povabi vsako leto na sprejem odlične učence 8. razredov osnovne šole Štore. Letos je spisek odličnjakov dosegel številko 9.

Odličnjaki so:
Dara Dobrijevič,
Andrej Zagorc,
Maruša Aman
Mirela Mustič
Kaja Pevcin
Tonja Vrbovšek
Kristina Amon
Nastja Gračnar
Martina Arzenšek

Po spodbudnem govoru župana so odličnjaki prejeli tudi spominsko knjižno nagrado. Večina bo pridobivanje znanja nadaljevala na gimnazijah. Zaželim jim vso srečo.

Zdi se mi prav, da napišem tudi to, kar sem slučajno zvedela od staršev osnovnošolcev. V Osnovni šoli Štore letos učenci osmih razredov niso imeli vatele zaradi vedenja nekaterih posameznikov. Prav tem pa bi se bilo potrebno približati z lepo besedo in vztrajnostjo. Morda bi dobrohotno prigovarjanje le zadelo prava ušesa.

PRAZNIK OBČINE ŠTORE

Ivanka TOFANT

1. junij prijeten poletni dan, kot bi z nami praznovala tudi narava. Osnovna šola, ki je tudi sicer prizorišče vseh kulturnih prireditev, je pričakala krajanke v ritmih Godbe na pihala. V programu so sodelovali ansambel Storžič in humorist Klobasekov Pepi, vezno besedo pa je imel Tone Vrabl. Množica v dvorani telovadnici je bila navdušena nad prireditvijo.

Osrednja slovesnost je bila namenjena dobitnikom priznanj ob občinskem prazniku.

Bronasti grb Občine so prejeli:

Turistično društvo Štore

Roman Dobrajc

Janez Šepetavc

Srebrni grb Občine Štore

Ivan Medved in

Anton Mackovšek

Dovolite, da se vsi pridružimo čestitkam in mislim župana, ki je na proslavi takole povedal:

„Letos devetič obeležujemo na primerno slavnostni način občinski praznik Štor. Demokratično izvoljeni svetniki prvega sestava in mandata so odločili, naj bo praznik 1. junij v spomin na tisti dan leta 1836, ko je Slovenec Ignacij Novak zakupil fevdne pravice za sedem izkopov rudnika v Laški vasi in Pečovju, kar je skupaj z Bojanskim potokom in južno železnico Dunaj Trst omogočilo hiter razvoj železarne in posredno tudi kraja Štor. Posebej so se naši svetniki odločali za omenjeni datum zaradi dejstva, da je bil prvi lastnik rudnika Slovenec, vsi poznejši pa Nemci, vse do konca 2. svetovne vojne. To je zgodovina, ne da se je spreminjati, golj upoštevamo jo lahko.“

Prav v tej dvorani so se približno pred devetimi leti kresala mnenja za in proti novi občini. Tudi drugod po zaselkih prejšnje krajevske skupnosti Štore in Svetina, vendar je bil zbor krajanov za Lipo, Pečovje in Laško vas v tem prostoru in pravzaprav ni dal odločnega rezultata. No, referendum kmalu zatem ga je dal, negativnega, saj se je zgolj 28 odstotkov štorskega prebivalstva odločilo za vzpostavitev nove občine. Potem pa je slovenski parlament odločil, da Občina v Štorah bo in je bila... tudi to je zdaj že zgodovina.

Ko se danes ob priliki zdaj že devetega praznovanja oziramo nazaj, se lahko odkrito vprašamo, ali je nova lokalna skupnost opravičila zaupanje ljudi? Prepričan sem, da je mišljenje danes drugačno kot pred devetimi leti, nenazadnje izkazuje svojo pozitivnost do občine ljudje na vselej dobro obiskanih volitvah. Čisto brez hvale lahko ugotovimo, da je bilo veliko postorjenega, kar brez lastne občine ne bi bilo.

Lahko začnemo kar pri tej častni in častitljivi ustanovi, v kateri se ta trenutek nahajamo in gremo naokoli. Seveda pa vsi nikoli nismo in ne moremo biti zadovoljni z vsem pa tudi nikoli ne bomo. Kdor noče videti, pač ne vidi. Takšno je življenje. Prav radi bi tole našo lokalno skupnost spremenili v uspešno zgodbo in zato se vsi trudimo. Vsaj nezaposlenost nam je uspelo zbiti iz 28 % na še vedno bolečih 18 %. Zavedamo se problemov, toda večji del njih je povzročen z državne ravni in tu je potrebna transimisija, ki je nimamo, saj Štore nimajo človeka v zakonodajno-oblastnem telesu, ki bi preko njega mogel rešiti kakšen nerešljiv problem.

Omenjeni trd oreh lahko Štorovčani zlomimo že na državnoborskih volitvah to jesen.

Ob koncu naj mi bo dovoljeno izraziti osebno mnenje in veselje nad ljudmi, ki dalje ohranjajo našo zgodovino, da ne bo šla v pozabo. V sredo prejšnji teden smo v teharski šoli v prostorih izobraževalnega centra na novo odprli stalno razstavo **ŽELEZARSTVO V ŠTORAH**, ki identično tangira tudi naš kraj in sovpada s praznovanjem občinskega praznika. Mladi, v Štorah rojeni menedžerji, gospodje Marjan, Gorazd, Ivan in drugi skrbijo, zadeva pa je vezana seveda kar na velike denarje, da ne bomo zgodovinsko pozabljeni, nam dvigujejo ponos. Hvala jim za to.

Pozabimo za trenutek na vsakdanje težave, dostojno proslavimo naš skupni praznik. Vse čestitke letošnjim občinskim nagrajencem, kakor tudi tistim, ki so jih kot izstopajoči občani prejeli skozi preteklih devet let.

To so bile besede in želje župana, ki večkrat poudari, da je prijetno delati za ljudi in z ljudmi, kot so občani Štor.

V počastitev praznika je bil tudi na Svetini koncert ljudskih in domoljubnih pesmi ljubiteljskega pevskega zbora Bojansko Štore. Doživeto so nam zapeli in s tem predstavili lepoto slovenske pesmi. V sklopu prireditev je kulturno društvo Rudar Pečovje organiziralo 24-urni nogometni maraton. Lahko rečemo, da smo letos ob prazniku občine praznovali vsi, vsak je lahko našel kaj zase.

ČETRTO REGIJSKO VETERANSKO SREČANJE NA SVETINI

Predsednik veteranske organizacije Srečko KRIŽANEC

Svetina nad Štorami je letos že četrtič gostila borce, veterane, častnike, planince, veterane SEVER ter njihove simpatizerje. Svetina je priljubljena izletniška točka, povezana z mnogimi spomini iz druge svetovne vojne in osamosvojitvene vojne za Slovenijo.

Tradicionalnega srečanja se je udeležilo čez tisoč obiskovalcev. Slavnostni govornik je bil župan občine Štore gospod Franc Jazbec, udeležence pa sta nagovorila in pozdravila tudi ministrica za kulturo RS gospa Andreja Rihter ter svetovalec ruskega veleposlanika v Sloveniji gospod Vasilij Orehov, ki je po srečanju položil venec na grob vojaka Rdeče armade, pokopanega v naši občini.

Našega srečanja se vsako leto udeležujejo ministri RS. Letos je bila z nami delegacija Ruske federacije, predlani pripadniki oboroženih sil ZDA, z nami pa so vsako leto tudi člani GO ZZB NOB Slovenije, župani sosednjih občin, predstavniki Slovenske vojske, poslanec DZ RS gospod Marko Diaci, direktorji podjetij, pohodniki in še veliko drugih ljudi.

Zadnji trenutek je zaradi nujnega odhoda v domovino odpovedal obisk obrambni ataše Združenega kraljestva Velike Britanije, ki naj bi položil venec na pokopališču Teharje. Tam so namreč pokopani štirje angleški letalci, ki so bili sestreljeni nad Osenco pri Celju 26. 3. 1945. Gospod ataše je obljubil sodelovanje drugo leto in tako upam, da nam bo uspelo na Svetino privabiti skupne zaveznike iz obdobja druge svetovne vojne.

Na pročelju lovskega doma vsako leto odkrijemo spominsko ploščo društvom, ki simbolizirajo odpornišstvo in ohranjajo našo zgodovino. Tako smo letos odkrili ploščo štorskim planincem, ki s svojimi pohodi ohranjajo spomine po poteh 1. celjske čete in legendarne XIV. divizije.

Podelili smo tudi visoko priznanje Zveze slovenskih častnikov županu občine Štore gospodu Francu Jazbecu in visoko priznanje predsedstva Zveze veteranov vojne za Slovenijo glavnemu direktorju železarne Štore Steel gospodu Marjanu Mačkošku. Oba omenjena gospoda vsestransko podpirata srečanje in menim, da so priznanja prišla v prave roke.

Razveseljivo je tudi, da na tem srečanju sodelujejo skoraj vsa društva, ki so registrirana v občini Štore, in se tako predstavljajo s svojimi dejavnostmi.

Na najboljši način želimo promovirati svojo občino, pomembno pa nam je druženje in sklepanje prijateljstev. Vemo, da pravo prijateljstvo človeka krepi in plemeniti.

NEKAJ BESED O ŠTUDIJSKEM KROŽKU...

Mojca KOROŠEC

Ko sem dobila povabilo na študijski krožek pravzaprav nisem vedela, kaj naj pričakujem.

Bila sem prijetno presenečena, saj smo se zbrali starostno tako različni ljudje, vsak z interesom, naučiti se nekaj novega, se družiti in zabavati, vendar s skupnim ciljem: narediti nekaj koristnega za svoj kraj in druge ljudi.

Prav povezava različnih interesov krožkarjev v skupni akcijski cilj daje smisel našemu študijskemu krožku. Osrednja zanimanja posameznikov, pridobljena osebna znanja in nove metode dela lahko strnemo na skupne imenovalce, ki nam služijo pri oblikovanju in realizaciji naših skupnih ciljev.

Ponosna sem, da smo jih nekaj že realizirali: imamo svojo stran v lokalnem časopisu Štorsi občan, ocvetličili smo avtobusno postajo ter oba mostova v Štorah, v teku pa je čistilna akcija perišča v Toplicah z ureditvijo okolice.

Na srečo smo si zastavili še mnogo ciljev, tako da bomo naša srečanja študijskega krožka še nadaljevali. To me veseli, ker se med krožkarji počutim zelo sproščeno, saj smo prijetna družina, vedno pripravljena na delo in »žur«.

Ana Jasmina OSEBAN,
mentorica študijskega krožka

Jesen je moj najljubši letni čas. Vsega je v izobilju narava hrani našo dušo in telo, bogato nas obdaruje s svojimi sadeži in pisano mavrico jesenskih barv, razvaja nas s čarobnimi rumeno-rdeče-rjavimi odsevi sonca v drevesnih krošnjah in po okoliških hribih, kamor nam seže pogled...

Šolske klopi so znova zaživele z vrtenjem številčnice novega leta za vse tiste, ki soustvarjamo medsebojne odnose sede za njimi in pred njimi. In tudi za nas »študijske krožkarje« jesen pomeni nov začetek. Ali bolje, nadaljevanje. Po blagodejnih počitnicah se bomo v novembru ponovno zbrali in nadaljevali z aktivnim druženjem.

Vabimo vas, da se dejavnemu utripu Turističnega društva pridružite tudi vi poleg »turističnega« krožka se namreč kažejo lepi obeti za začetek novih vsebin v več samostojnih krožkih fotografskem, bralnem, ustvarjalnem, imprologi... toliko na kratko, da predramim vašo radovednost!

Če pa želite zaenkrat le okusiti, kako se imamo in kdo smo, se lahko pridružite našim delavnicam in aktivnostim ob Tednu vseživljenjskega učenja (18.-24. oktober), vseslovenskem prazniku (formalnega in neformalnega) učenja in izobraževanja, ki ga bomo počastili tudi v Štorah. Podrobnejše informacije o tem boste v kratkem lahko našli na naših turističnih kozolcih.

Lep jesenski pozdrav!

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

KULINARIKA

Alenka LONČAR

Zopet je eden tistih dni, ko tako omamno diši izza železnih vrat stare krušne peči. Tako bi lahko začeli pripoved o kruhu.

Kruh so poznali že stari Egipčani 6000 let pred našim štetjem. Že takrat so polagali zrnje žita in krasili stene grobnic s slikami peke tega simbola izobilja in pomanjkanja. Ljudi je delil na revne in bogate, krojil zgodovino človeštva skozi vsa stoletja. Po drugi svetovni vojni so se pri nas odločili, da ne bo nihče več lačen kruha in da bodo jedli vsi enakega.

Zato je domači vonj po kruhu, ki je v sebi skrival spomine na dom, družino, domačo okolico, počasi izginjal. V državnih pekarnah so pekli industrijske bele in polbele štruce. S tem se je začel spreminjati tudi odnos do kruha.

Danes lahko v Sloveniji kupci izbirajo med 60 vrstami kruha in 45 vrstami peciva. V starem Egiptu so znale ženske speči 20 vrst kruha.

Kruh na Slovenskem omenjajo v pisni obliki že v 13 stoletju, vendar ga ne štejemo med najstarejše jedi. Imel je posebno vrednost, ker ga niso imeli vsak dan na mizi. Včasih je bil najbolj cenjen bel kruh, ljudje so si ga privoščili za velike praznike, kot so božič, velika noč, krst, birma ali svatba. Uživanje kruha za zajtrk, kosilo ali večerjo ni bilo v navadi, razen v izjemnih primerih. Ponudili so ga ob kozarcu vina, žganja, za malico tudi s kislim in sladkim mlekom. Vsaka pokrajina je imela svojo značilno vrsto kruha glede na rodovitnost tamkajšnje zemlje. Na našem območju so za peko kruha največ uporabljali ovseno, ajdovo, koruzno in pirovo moko. Ob slabih letinah so moko mešali s krompirjem, fižolom, bučnimi in sončničnimi semeni, lanenim semenom ter celo z mletimi smrekovimi storži. Priljubljen je bil mešan ržen in prosen kruh.

Leta 2000 je Slovenec pojedel približno 70 kg kruha na leto, kar je manj od evropskega povprečja.

Dober kruh se peče le z ljubeznijo in peka kruha je poseben dogodek. Včasih so kruh pekli v kmečkih pečeh vsak teden enkrat ali celo na štirinajst dni. Gospodinja je zamesila testo, ga pustila vzhajati, nato pa dala v posebne peharje. Te je po določenem času obrnila na pomokan lesen lopar, testo prebodla ali narezala po površini in potisnila v razgreto krušno peč. Na pečen kruh je bilo pred odprto pečjo v navadi križanje hlebcev, kar je pomenilo, da je tiste, ki so jedli kruh, blagoslovilo. Današnje dni postaja kruh vse bolj cenjen, ljudje se odločajo za naravnejše, polnovredno prehranjevanje. Tako velike pekarnice izginjajo, spet se pojavljajo klasične peči, kruh pa dobiva nazaj vlogo osnovnega živila.

PIRA

Pira je najstarejša pšenica, omenjajo jo že v 12. stoletju. Žal se je slovenska avtohtona vrsta izgubila, zato smo seme uvozili iz Švice in Avstrije. Pira je priznana žito tudi v EU. V preteklosti so pri nas ponekod pridelovali plevnato večzrnasto piro. Ker se spet vrača k nam, se pridelovalcem, ki bodo znali pridelovati žito v slabših ekoloških razmerah, ponuja priložnost za delo in zaslužek. Pri nas raste na obronkih Kozjanskega, na območjih Gorenjske in Koroške, na gričevnatem Goričkem, Dolenjskem in Beli krajini. Še v začetku 20. stoletja so jo pridelovali pri nas, po 60. letu pa so pridelovanje povsem opustili. Pira je nezahtevna za pridelovanje, veliko bolj odporna proti naravnim škodljivcem, zato je ni potrebno škropiti in tako ne onesnažujemo narave. Tudi v Sloveniji se pira čedalje več uporablja, čeprav se nekateri šele seznanjajo z njenim izvorom, videzom in pridelovanjem. Pira daje možnost zaslužka na višje ležečih in hribovskih kmetijah. Pri nas jo večinoma uvozimo. Zato je upravičeno razmišljanje, da bi je več pridelovali tudi pri nas in jo izvažali na evropski trg, kjer so pirini izdelki privlačni in zaželeni.

OCVETLIČENJE V ŠTORAH

Betka PAVLIČ

V Turističnem društvu Štore smo že dalj časa razmišljali, da bi bilo potrebno našo Občino malo polepšati. Opažamo, da je okolica, v kateri živimo, izredno pusta. Razen individualnih hiš, ki imajo urejeno okolico, ter nekaj lončnic na balkonih stanovanjskih zgradb, v Štorah pravzaprav nimamo cvetličnih gred, ki bi nam bile v ponos.

Letos smo se v študijskem krožku Turističnega društva Štore odločili, da našo okolico malo polepšamo. Idej, kako bi to naredili, nam kar ni hotelo zmanjkati. Odločili smo se, da se naloge lotimo postopoma in v naših zmožnostih: ocvetličili bi oba mostova čez Voglajno, na avtobusni postaji bi postavili betonska korita in na železniško postajo bi obesili lončnice. Predvideli smo tudi možnost uničevanja, vendar nas to ni odvrnilo od našega namena.

Moja prva pot pri izpeljavi te naloge je bila do župana go. Jazbeca. Gospod župan se je z našo lokacijo strinjal in nam obljubil vso podporo in pomoč pri izpeljavi projekta. Dogovorila sva se, da bodo delavci Občine Štore prebarvali ograjo na obeh mostovih in izdelali nosilce za korita. Obljubil je tudi, da bodo skrbeli za zalivanje rož.

Moj naslednji korak je bil, da pridobim čim več sponzorjev za korita, zemljo, rože.

Prišel je dan, ko smo rože z veliko ljubezi posadili in obesili lončnice ter korita. Ker smo predvideli možnost uničenja, smo vsako korito na ograjo pričvrstili z jekleno žico.

Vendar to ni zadržalo uničevalcev, ki so korita metali v Voglajno in ruvali sadike iz zemlje.

Nisem takoj obupala, šla sem po nove sadike, ki pa jih je, žal, doletela enaka usoda.

Če me kdo vpraša, ali sem razočarana, mu ne morem odgovoriti drugače kot, zelo sem razočarana, kajti kljub vsem opozorilom sem upala, da se nad rožami pač ne bo nihče znašal.

To je bil prvi korak pri polepšanju Štor, z moje strani ne bo zadnji.

Verjamem, da bomo z vztrajnostjo tudi Štorovčane pripravili do tega, da bodo veseli, če bo kje kakšna roža, ki ti polepša vsakdan.

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

DANAŠNJE VPRAŠANJE SE GLASI:

Ali veste kje in zakaj je zaselek Straža dobil svoje ime?

Odgovore pošljite na dopisnicah na naslov:
Turistično društvo Štore, Cesta XIV. Divizije 15. 3220 Štore
najkasneje do 30.10.2004

ALMINI DNEVI 2004

Turistično društvo Štore
Branko Lončar

Zdravo prijatelji. Leto je zopet naokoli. Zopet, že tretjič zapovrstjo, je priložnost, da se srečamo na naši prireditvi Almini dnevi na Svetini 2004 srečanju svetovnih popotnikov. Čaka vas kar nekaj presenečenj. Za vas Svetina to leto gostuje še eno veliko slovensko popotnico, ki letos sodeluje z multivizijsko predstavitev svojih dogodivščin.

Zanimivo bo!

Vabljeni!

BENKA PULKO PO ZEMLJI OKOLI SONCA IN PO SLOVENIJI

Vabimo vas na multimedijško prezentacijo Benke Pulko. Z njo bogati vse radovedne in znanja željne v enoinpolurnem šovu. "Pot pod noge," je rekla še enkrat, čeprav le od vzhoda do zahoda ter juga in severa njene male Slovenije.

Pridite in odpotujte za en večer z Benko okoli sveta.

Doživeto bo in pisano, polno avtentične glasbe, fascinantnih fotografij in zanimivih zgodb.

Na Alminih dnevih na Svetini 2004 SREČANJU SVETOVNIH POPOTNIKOV
dne 9.10. ob 16.30 uri

Predprodaja vstopnic:
Info: 041 677 825 in 031 384 622

ALMINI DNEVI NA SVETINI 2004 SREČANJE SVETOVNIH POPOTNIKOV
(POGOVOR Z BENKO PULKO)

Intervju: Emil KAČIČNIK
Foto: Valter KRESNIK

Gost letošnje prireditve **Almini dnevi na Svetini 2004** - srečanje svetovnih popotnikov - bo Benka Pulko, svetovna popotnica, ki je kot prva in edina ženska na svetu z motorjem obšla svet. S tem se je uvrstila med eminentna imena stroge Guinnessove knjige rekordov. Da je to dosegla, je doživela marsikaj zanimivega, kar bo na Svetini, kot sama pravi, zelo rada podelila z nami.

V mesecu oktobru pripravlja TD Štore tretje Almine dneve na Svetini. Tokrat bomo z vami pripravili multivizijsko predstavitev vašega potovanja po daljnih deželah.

Organizatorji vas primerjamo s svetovno popotnico, »našo domačinko« Almo Karlin. Menimo, da med vama obstaja zgodovinska vez; obe sta Slovenki, ki sta sami prepotovali dobršen del sveta, in tako kot je bilo pred nekaj desetletji

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

nenavadno, če ženska potuje, je še danes v sodobnem času. Pa še z motorjem...

Obe sva menda tudi Štajerki in rekla bi, malo drugačni popotniki od večine. Vsaka po svoje sva presegli stereotipe svojega časa, čeprav se mi zdi veliko drznejše, kar je naredila Karlinova. Bila je markantna pionirka avanturizma in bo v zgodovini le stežka dobila naslednico.

Zapisali ste se v znamenito Guinnessovo knjigo rekordov. Kakšen je bil pogoj za to v vašem primeru?

Kar nekaj pogojev je bilo. Nekateri od njih so bili: smer potovanja, prečkanje antipod, vzdržati je moral en sam motor, nisem smela biti nikoli kaznovana za prometni prekršek in še nekaj več ali manj zabavnih ter zmerno smiselnih pravil, s katerimi so me soočili, preden sem se odpeljala v svet.

Izbrani ste za Slovenko leta 2003. Konkurenca je bila ostra...

Niti ne. Nobena ne vozi motorja...

Zanimivo je, da sta tako Alma Karlinova kot vi precej pisali, predvsem članke za razne revije in časopise. Alma je pravzaprav na ta način pridobivala del sredstev, ki so ji omogočala potovanje. Pri tem je imela precej težav pri izplačilu honorarjev. Kako je z vami, nekje sem prebral, da ste imeli podobne težave?

Na žalost podobnost tudi tukaj... Kaže, da se v vseh teh letih, ko je potovala ena in druga, ni veliko spremenilo na področju izplačevanja zasluženih honorarjev delavcem na terenu. Uredniške manire v zadnjih stotih letih očitno niso utegnile narediti nobenega napredka...

O svojih potovanjih ste izdali knjigo Po zemlji okoli Sonca, menite, da bo v katerem od bralcev spodbudila željo po popotovanju?

Brez dvoma. Jih je že!

Povod za potovanja Alme Karlinove v daljne dežele naj bi bilo delo Inka Garcilaga de la Vega iz 16. stoletja z naslovom Comentarios reales. To delo naj bi zbudilo v njej močno željo, da si je hotela kulturo »otrok Sonca« ogledati od blizu. Kaj je bil povod za vaša potovanja?

Povod za moje potovanje je bila preprosta radovednost. Doživeti vse, kar se ponuja v živo, brez človeškega filtra, brez medijev.

Ogledal sem si vašo spletno stran www.BenkaPulko.com. Na njej najdemo marsikaj zanimivega..

Nič nenavadnega. Življenje na cesti je bilo zelo zanimivo, pisano in precej nenavadno. Spletna stran je namenjena vsem, ki bi radi izvedeli več o poti, motorju in ostalih drobnih malenkostih za katere v večini intervjujev zmanjka časa.

O vas je slišati marsikaj zanimivega, menda ste se nekje poročili kar s svojim motorjem? Kako je prišlo do tega?

O vseh teh štorijah z veseljem spregovorim na predstavah. Vabim vse, ki jih zanima motoristična poroka in še kaj, da pridejo pokukat na Svetino. Prisrčno vabljeni.

Nameravate sebe in svoj motor še preskusiti, boste še potovali?

Ne vem. Motor je pripravljen, jaz pa malo manj. Še vedno se namreč »servisiram«. Njega sem redno in pridno vzdrževala na poti. Sebe sem, v pomanjkanju časa in napadih potovalnih radovednosti, zanemarila. Zato se z zamujenim ukvarjam sedaj... Obiskom bolnišnic, klinik in zdravnikov kar noče biti konec.

Benka Pulko, na koncu se vam zahvaljujem za čas, ki ste si ga vzeli za tale intervju, z aktivnostmi še niste prenehali, čaka vas zanimivo delo v Ameriki, želim vam obilo uspehov. Po vrnitvi, v oktobru, pa na snidenje na Alminih dnevih na Svetini 2004 srečanju svetovnih popotnikov.

Lepa hvala!

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

Alma Karlin bo s svojim plemenitim sporočilom še potovala

Almini dnevi na Svetini 2004

PETEK - 8.10.2004 ob 17.00 uri
Pod Košatim Očesom

Uprizoritev dramatizirane novele Alme Karlin

Predstavo omogočili:
 OBČINA Štore, Almin dom na Svetini in Turistično društvo Štore

Predstava je brez vstopnine!!

Info prijave zaradi razporeditve in zagotovljenih mest podajte na tel št. 041 677 825 ali 031 384 622.

Pod košatim očesom

POLETNE AKTIVNOSTI TURISTIČNEGA DRUŠTVA ŠTORE

Branko LONČAR

Poletne počitnice so nekateri člani turističnega društva Štore letos preživeli zelo aktivno.

Poleg tega, da so se na obali razstavljali vročinskimi valom in omejenemu sevanju sončnih žarkov, so kot nastopajoči sodelovali na enotedenski prireditvi v Dubrovniku, v sklopu 55-tega Dubrovniškega poletnega festivala - Srednjeveška tržnica Dubrovnik. Za konec pa je »Štorsk plemstvo« obiskalo še celjski grad in sodelovalo na prireditvi Pod zvezdami Celjanov.

Že nekaj časa člani turističnega društva Štore sodelujejo tudi v Srednjeveški skupini, ki javnosti približuje dogajanja v srednjem veku, točneje v zgodnji polovici 15. stol. V obdobju,

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
 Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

ko so v naših krajih gospodovali Celjski grofje. Udeležujemo se raznih prireditev, ki orisujejo čas omenjenega obdobja. Kot člani srednjeveške skupine Celjani, ki je pod okriljem Turističnega društva Celje, pa izpolnjujemo vezi med turističnimi društvi in dokazujemo, da v povezavi dosegamo lepe rezultate na obogatitvi turistične ponudbe, hkrati pa se učimo, kaj in kako še dodati dogajanju v okolju, v katerem živimo.

"RJA FEST"

VABILO NA 1. SREČANJE DRUŠTEV OBČINE ŠTORE

Člani mladinske sekcije Turističnega društva Štore organiziramo 1. srečanje društev občine Štore, kulturno-glasbeno prireditev »RJA FEST«, ob koncu poletja in v pozdrav novemu šolskemu in študijskemu letu.

»RJA FEST«
v soboto, 2.10.2004, s pričetkom ob 16.00 uri,
na nogometnem igrišču na Pečovju.

Izzivamo vsa društva in posameznike, da sestavijo svoje ekipe tekmovalcev ali navijačev (lahko oboje) in se med seboj pomerite v športno-zabavnih disciplinah: nošenje vode, vlečenje vrvi, tek z zvezanimi nogami, slepa »šajtrga«, gol spin, met železa v daljino, hitrostno pitje (morda tudi piva).

V ekipi tekmovalcev mora biti prijavljenih minimalno pet in maksimalno sedem tekmovalcev. Vsako društvo lahko prijavi eno ali več ekip. Vsaka ekipa tekmuje v vseh disciplinah. Najboljše tri ekipe prejmejo pokal »RJA FEST«.

V ekipah navijačev morajo biti minimalno trije navijači. Navijaške skupine se bodo ocenjevale po izvirnosti (ime ekipe, navijaški »program«, ...). Najboljša ekipa navijačev prejme pokal »RJA FEST«.

Prijave ekip tekmovalcev in navijačev sprejemamo najkasneje do petka, 1.10.2004.

Po končanem športno-zabavnem delu pa bodo na odru nastopili:

- plesna skupina Energy break team
- bruhalci ognja Magic fire
- glasbene skupine Sugar sox, Žurdov in Mašina

Vsa dodatna vprašanja, informacije in prijave ekip na telefonski številki:

- 041 889 965 Žan
- 041 793 939 Nuša

VSTOPNINE NI, DOGODEK BO !!!

VABLJENI VSI !!!

V PRIMERU SLABEGA VREMENA PRIREDITEV ODPADE!

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

KOGA MOTI CVETJE

Mojca KOROŠEC

Bilo je na začetku poletja, ko smo lahko opazovali, kako so delavci popravljali in na novo prebarvali ograjo na obeh mostih čez Voglajno. Lepo, ni kaj, sem si mislila zjutraj, ko sem hitela v službo.

A še večje presenečenje nas je čakalo popoldan, mosta in avtobusna postaja so se namreč bohotili v cvetju. Končno, cvetje tudi v Štorah!

Priznati moram, da sem se vsako jutro s tesnobo v srcu približevala mostu, saj so me govorice o tem, da rože ne bodo »zdržale« dolgo, da bodo korita razbili in pometali v vodo, kar prestrašila.

A minil je teden ali dva in rožice so še vedno rasle. Ena izmed sadik se je posušila, a glej, neka dobra duša jo je zamenja z novo. Začeli so se že odpirati prvi popki in nas razveseljevati s svojimi cvetovi.

Toda joj! Neko jutro nas je most pričakal žalosten, izginilo je nekaj rož. Bolj ko smo gledali v korita, manj nam je bilo jasno. Sadike so bile izruvane zelo »strokovno«, nikjer na tleh nobene zemlje, nobene polomljene vejice in vse na eni strani mostu (se razume, da na temnejši...). In vsako noč jih je zmanjkalo več, nazadnje kar cela korita.

Situacija je bila v spodnjih Štorah boljša, saj so bile tam rože »varovane«. A na žalost le do podrtja vratarnice...

Pa smo poskusili znova. Na lastne stoške, saj sponzorje nismo mogli prositi ponovno.

Mostova sta bila spet vsa v cvetju.

A ne za dolgo! Zgodba se je ponovila. Očitno, je nekje cvetja še vedno primanjkovalo ali pa je nekdo hotel »olepšati« Voglajno, kdo ve?

Tako zdaj žalostno opazujem le eno ocvetličeno stran mostov in se sprašujem ZAKAJ?

A odgovora ne najdem. Ne morem ali pa nočem razumeti dejstva, da nam je tako malo do soljudi, do njihovega dela, do volje narediti nekaj lepega za naš kraj, za nas vse.

Žalostna sem, tega res nisem pričakovala.

KAJ SI MISLIMO O ŠTORSKEM OBČANU?

Mojca KOROŠEC

Ni dolgo tega, kar smo razpravljali o lokalnem časopisu.

Porodilo se je vprašanje, kdo in koliko ga beremo, predvsem pa, kako smo z njim zadovoljni in kaj mu še manjka?

Meni, kot članici uredniškega odbora, je to še posebno pomemben podatek.

Tako sem se odločila, da anketiram sokrajane naselja Lipa, ki sem jih povsem naključno izbrala.

Zahvaljujem se vsem, ki ste si vzeli čas in mi povedali svoje

kritike in pohvale. Hvala tudi vsem, ki ste mi mnenje posredovali preko interneta.

Vsi prispevki so identični napisanemu oziroma povedanemu.

Potrudili se bomo, da bomo vaša mnenja vtkali v vsebino vašega in našega časopisa.

Pa poglejmo:

SREČKO

Našega Štorskega občana ponavadi zelo rad primerjam s starim vinom. Starejši kot je in dlje kot zori, boljši in kvalitetnejši je, in to velja tudi za naš lokalni časopis. Ob njem smo se učili in zoreli tudi tisti, ki smo se kljub čistemu amaterstvu na vse kripnje trudili, da ga obogatimo, polepšamo in da bo v vsej svoji žlahtnosti ponosno predstavljal našo občino.

Novo obliko in svežino je prinesla Ana, odlično jo je nadaljevala Mojca in srečno roko imamo z Natalijo. Njo tudi ob vsakem izidu "nažicam" za dodatnih 20 izvodov. Pošiljam jih na sedeže ZZB, ZVVS, ZSČ v Ljubljano in nekaterim stanovskim prijateljem. Da ga radi prebirajo, sodim po tem, ko me po dolgem času zopet pobarajo, češ, kaj so se mi zamerili, da jim ga ne pošiljam več. Z veseljem jih potolažim, da nanje sicer nisem pozabil, vendar bolj poredko izide.

Namerno sem mojega dragega prijatelja JOK-a omenil na koncu, ker si zasluži največ prostora. S svojo vnemo in veliko ljubeznijo do svojega kraja in do svoje občine je v našega Občana vtkal neizbrisen pečat in si zasluži najvišje priznanje. Za njegov prispevek smo mu občani lahko hvaležni in mu iz srca zaželimo: JOK, samo tako naprej in naj ti služi ljubo zdravje. Z lepo slovensko besedo in z velikim slovenskim srcem ter izjemno širokim obzorjem duha je bralcu vedno pričaral vsebino na izredno čudovit način. Hvala ti.

TJAŠA

Se mi zdi »čist fajn«, tako po vsebini in na pogled, morda bi imela še kakšno križanko, šalo in morda male oglase.

Naš ata pravi, da bi lahko bil bolj navaden papir, kar bi časopis verjetno pocenilo.

Mami pa ni všeč temno modra barva, ki je malo dolgočasna.

JOŽE

Nova podoba časopisa mi je všeč. Je zelo pester, saj posega na razna področja in prav je tako, saj moramo biti informirani tako o delu občine in svetnikov, kot o tem, kaj se v občini dogaja, pa naj bo to v osnovni šoli, vrtcu, turističnem društvu in še kje...

Pogrešam pa več informacij o delu raznih komisij, ki posegajo na področje, kjer imamo občani probleme in na njih že nekaj časa opozarjamo. Na primer:

prometna varnost, tu mislim predvsem na divjo vožnjo v nočnih urah

obnašanje učencev srednje kovinarske šole, ki je vse prej kot pohvalno (razbite luči, pokvarjen bančni avtomat, papirčki in vrečke od malice nemalokrat končajo na tleh namesto v

smetnjaku...) tu bi šola morala narediti red in disciplinsko ali finančno urepati v primeru škode na področju ekologije oziroma okolja občina bi morala na zemljiščih, ki jih daje v najem ali pa proda, nekako ukrepati, če seveda ima to pristojnost, v smeri urejanja okolice (npr. neurejeno skladišče lesa ob železniški progi nudi kaj klavern pogled, in še več je takšnih krajev) Morda bi fotografije »takšnih cvetk«, objavljene v Občanu, le predramile koga? pogrešam tudi novice o drugih športih, ne samo o nogometu pa razni kinološki prispevki problematika psov in mačk v našem kraju ne bi bilo slabo, da bi bili seznanjeni tudi s finančno platjo občine (nakupi in prodaja zemljišč, veliko se govori tudi o sanaciji občine...)

NINA

Kar dober! Všeč mi je, da je dosti fotografij, ki popestrijo časopis. Dobro se mi zdi, da zastavljate vprašanja in bralce vabite k sodelovanju. Kakšen vic ali križanka bi tudi lahko bila v časopisu, pa morda mali oglasi. Vidi se in to je pohvalno, da se trudite izboljšati časopis tako oblikovno kot vsebinsko. Tudi naslovnice odražajo čas in dogodke ob izidu. Lepo!

STANKO

Solidno! Mogoče premalo novic o dogajanju na občini. Tu mislim na delo vseh: župana, svetnikov in komisij ter odborov. Praktično novic ni in to ni dobro! Občina je zaradi nas občanov in ne občani zaradi občine. Prav je, da vemo kaj se dogaja.

Dogajanje v društvih, razni izleti in prireditve so kar dobro pokrite. Škoda le, da o njih izvem šele, ko so že mimo. Mislim, da informiranost v Štorah ni najboljša. Dobro bi tudi bilo, da bi na občini pripravili in objavili kakšne povzetke o novih zakonih in predpisih, ki so za nas občane pomembne. Vsi nimamo listin, da bi lahko to spremljali.

ANA

Štorski občan? Pojma niman, ne berem.

VALTER

Da, berem Občana in ti povem, da sem zelo zadovoljen z vsebino. Članki so zelo zanimivi, saj tako lahko vidim, kaj se dogaja na kulturnem in športnem področju, prav tako vidim kako aktivna so posamezna društva in posamezniki. Predlagam, da bi še uvrstili malo humorja, horoskop in kakšno križanko (za pravilno rešitev, pa kakšno simbolično nagrado).

MILENA

Čisto v redu, škoda le, da izhaja tako poredko.

TRADICIONALEN NOGOMETNI TURNIR

Branko MLAKAR

Ob prazniku KS Svetina smo pripravili tradicionalni nogometni turnir na katerem so sodelovale 4 ekipe. Vse to se je dogajalo v nedeljo 29. avgusta po lepem sončnem vremenu.

Rezultati:

STOPAR LB Design	KANJUCE	3:3
SVETINA	JAVORNIK	3:0
KANJUCE	JAVORNIK	2:1
SVETINA	STOPAR LB Design	3:2
STOPAR LB Design	JAVORNIK	5:3
KANJUCE	SVETINA	2:1

Lestvica:

1. KANJUCE	7 TOČK
2. SVETINA	6 TOČK
3. STOPAR LB Design	4 TOČKE
4. JAVORNIK	0 TOČK

ZMAGOVALNA EKIPA KANJUCE:

Stojijo (iz leve): Šlatau B.; Slapšak K.; Jurkošek A.
Čepijo: Zupanc M.; Slapšak B.; Vodišek Z.

NOGOMETU IN ŠPORTU NASPLOH SE OBETAJO LEPSI ČASI

Ladislav KALUŽA

Naslednje leto bomo v Štorah zaznamovali 75 let od pričetka organizirane športne aktivnosti. Leta 1930 je bila namreč prva uradna nogometna tekma. Od takrat dalje je šport v Štorah, ne samo nogomet, dobival vse večjo veljavo in širino. Spomnimo se samo sodelovanja nogometašev v I. SNL v 60-ih letih, nato v II. conski ligi, pa tudi v ostalih ligah z manjšo časovno prekinitvijo v 90-ih letih prejšnjega stoletja.

Vendar ne samo nogomet tudi ostali športi so ponesli ime Štor po takratni skupni državi in tudi v Evropo. Kdo se ne spomni uspehov kegljačic in kegljačev, orodne gimnastike, rokometashev, košarkarjev v I. slovenski ligi, dobrih in perspektivnih smučarjev in še bi lahko naštevali.

Po dolgem času smo bili letos priča ponovnemu uspehu nogometašev NK Kovinar, ki so se z uspehom v kvalifikacijah uvrstili v III. SNL. Uspeh je plod dolgoletnega načrtnega dela z mladimi pod vodstvom številnih trenerjev in organizacijskih prispevkov številnih športnih delavcev v klubu. Da so v Štorah bili doma dobri nogometaši tako v preteklosti kot tudi sedaj, potrjujejo tudi igralci, ki so in še uspešno nastopajo v klubih I. SNL. Uvrstitev v III. SNL je pomenilo za vse športne delavce velik izziv, saj je bilo potrebno ustvariti minimalne pogoje za pridobitev tekmovalne licence. Potrebno je bilo sanirati igralno površino, zlasti pa klubske in garderobne prostore, kateri zadnjih 30 let niso doživeli nobene spremembe. Samo dva meseca sta bila na razpolago za vsa dela.

Po dolгих letih smo uspeli združiti prostovoljno delo s finančnimi prispevki, materialnimi prispevki in prispevki izvajalcev, da smo lahko začeli in tudi zaključili načrtovano obnovo.

Pri ustvarjanju pogojev, da smo lahko štartali v III. SNL ter odigrali prvo tekmo 18.9. tega leta, so sodelovali številni sponzorji, donatorji in izvajalci. SEVEDA BREZ OSNOVNEGA NOSILCA, LASTNIKA ŠPORTNIH OBJEKTOV, OBČINE ŠTORE, RAZUMEVANJA IN POMOČI ŽUPANA FRANCA JAZBECA, PRIČETEK PRENOVE NE BI BIL MOŽEN.

Naj navedemo še ostale sponzorje in donatorje, ki sofinancirajo športni program ali pa so prispevali k obnovi objekta: ŠTORE STEEL d.o.o., STORKOM d.o.o., VALJI d.o.o., ITRO d.o.o., CINKARNA CELJE d.d., LJUBEČNA d.d., ŽIVEX d.o.o., MATHIAS d.o.o. Teharje, DELAVSKA HRANILNICA LJUBLJANA d.d., OPEKA d.o.o., Stopar LB Design d.o.o., Darko Štok s.p., Dimnikarstvo Celje d.o.o., Banka Celje d.d., Big Bang Celje, Etiks d.o.o., Cenc Marjan s.p., Dušan Rožman s.p., Sintel Commerce d.o.o., Multi Movens d.o.o., Peter Štor s.p., Roman Plank s.p., Marjan Knez s.p., Zmago Urisk s.p., Branko Žnidarec s.p., Zlatko Cmok s.p., Gorazd Bokšan, Gabrijel Ladstater - Elo, Mak Design Aleš Korošec, Boštjan Podrepšek s.p., Niki

Veronovski, Zdravstveni dom Štore, Mojč iz Celja, Srednja šola Štore, Branko Mlakar in ostali zaposleni na občini.

Več kot 1.500 prostovoljnih delovnih ur je prispevalo več deset članov in mladincev ter prijateljev nogometnega kluba. Ni možno naštetih vseh, zato bomo omenili samo nekatere: Franjo Patarčič, Matjaž Štancar, Marjan Fidler, Matej Križan, Zvonko Jager, Jure Franulič in ostali.

Naj nam bo oproščeno, če smo katerega donatorja ali udeleženca prostovoljnega dela v članku izpustili. Dobro vemo za vse, ki so sodelovali in prepričani smo, da bo še prilika, da se jim javno zahvalimo. Verjamemo pa, da vsi, ki ste dali svoj prispevek k tej dobri stvari, to nosite v srcu. Vsak vaš prispevek cenimo in bomo znali ceniti tudi v prihodnje vsi člani Športnega društva Kovinar Štore.

Čaka nas še veliko dela, nekaj še v letošnjem letu, veliko pa v naslednjem letu, saj bomo morali urediti še zeleno površino, ograje, tribune, ipd. da bo športni park dobil svojo dokončno podobo in bo v ponos občini Štore.

Pričakujemo, da bodo naši nogometaši vseh starostnih kategorij še naprej razveseljevali gledalce in občane z dobrimi nogometnimi predstavami. Štart v III. SNL je bil uspešen in želimo, da bo tudi nadaljevanje takšno.

Hvala vsem!

NOGOMET V ŠTORAH

Vlasta PREVOLŠEK

V sestavku, ki je pred vami, nikar ne pričakujte strokovnega članka o nogometu v Štorah, o čemer bi me mnogi Štorovčani lahko dodobra poučili, temveč o nogometu skozi objektiv otrokovega videnja in občutenja in za laično opazovanje in doživljanje starša, katerega otrok je vključen v Športno društvo Kovinar Štore.

In zakaj ravno v Štorah?

1. razlog: BLIŽINA

Ker je sorazmerno blizu otrokovemu kraju bivanja, saj gre lahko otrok sam na trening in ni nujno odvisen od prevoza in obveznosti staršev. Najbolje pa je seveda tistim, ki so doma neposredno v bližini stadiona oz. male telovadnice.

2. razlog: PRISPEVEK

Prispevek staršev za nogometno dejavnost je sorazmerno majhen, verjetno zaradi slabših pogojev športnih objektov - igrišča, slačilnic v primerjavi z ostalimi društvi. Žal so tisti časi mimo, ko so bile prostočasne dejavnosti zastoj, danes je potrebno vse plačati. Ob tem pa se mi nehote porodi misel, da je morda tudi v Štorah še kdo, ki bi še želel obiskovati (trenirati) nogomet, pa starši nimajo denarja za plačilo tovrstne aktivnosti. Prav gotovo je prispevek manjši tudi zato,

ker se starši in trenerji sami organiziramo in prevažamo otroke na tekmovalja, kadar le ti gostujejo. S tem pogosto prevzemamo veliko odgovornost, ki se je marsikdo sploh ne zaveda, ko prevažamo poleg svojih tudi druge otroke. K sreči se je do sedaj vse dobro izteklo!

3. razlog: KORISTNO PORABLJEN PROSTI ČAS

Športna aktivnost in gibanje je še en razlog, za katerega menim, da je smiselno obiskovanje treningov nogometa. Še posebej zdaj, ko šolarji veliko časa presedijo ob učnih obveznostih, za računalnikom in ob gledanju televizije.

Pri svojem otroku sem opazila tudi prevzemanje odgovornosti za pripravo športne opreme in čiščenje kopačk, ker je trener tako rekel. Kadar ga peljem na trening ali tekmo, zahteva, da sva točna.

Zato sem prepričana, da je energija v šport pravilno usmerjena, kljub temu, da kdaj strpnost pri igranju nogometa na igrišču ni najboljša vrlina in tudi kakšna kletvica se kdaj sliši z igrišča. A vendarle menim, da se trenerji trudijo tudi v tej smeri.

Razmišljam tudi o nogometni vnemi otrok in staršev in moram priznati, da je pri otrocih mnogo večja kot pri starših. Že četrto leto, od kar spremljam nogomet, videvam ene in iste obraze otrok in staršev. Otroke kot vztrajne igralce in starše, njihove gledalce in spremljevalce. Pa vendarle, slednjih je manj. Tudi zase priznam, da je prvotna vnema pojenjala. Saj veste, ogledi treningov, ki postajajo čedalje krajši, začetne tekme sem pogosto obiskala in posnela.

Po štirih letih treningov pa zanimanje za nogomet pri otroku ne pojenjuje, čedalje večja je. Tudi pri meni je naraslo.

4. razlog: USPEH ČLANSKE EKIPE

Zaradi uvrstitve članske ekipe v 3. slovensko nogometno ligo- vzhod prihajajo svetli časi tudi za Športno društvo Kovinar. Zaradi kriterijev, ki jih morajo izpolnjevati, se bodo znatno izboljšali tudi pogoji v Štorah. Štadion je dobil nove gole, vsaj tako me je podučil moj otrok, ob igrišču so podrli stare garderobe in namestili nove, prostori Športnega društva Kovinar pa so prav tako dočakali celovito prenovu. In kakšno veselje je bilo oditi na trening, ko so se že lahko preoblekli v prenovljenih garderobah, čeprav prostori še niso do konca urejeni!

Lahko bi povprašala o natančnem številu otrok, osnovnošolcev in mladincev, ki obiskujejo trening nogometa v Štorah, zagotovo bi mi pristojni z veseljem posredovali to informacijo in se nehote vprašam, kaj bi počeli vsi ti otroci in mladostniki, če ne bi igrali nogometa.

Razlogov za igranje nogometa je zagotovo še več. Moj otrok se druži z drugimi, zna športno prenašati zmage pa tudi poraze, itd. Zakaj ne bi te prilike dobil še kdo drug?!

Naj živi nogomet v Štorah še dolgo!

KARATE

ZAČETNIŠKI TEČAJ KARATEJA

Karate sekcija Štore prireja začetniški tečaj pod vodstvom mojstra karateja 4. DAN in trenerja za športni način vadbe. Uvaja se povsem nova metoda treninga po italijansko-nemški študiji, ki je namenjena otrokom in vsem, ki želijo razvijati motorične sposobnosti.

KAJ OMOGOČA KARATE?

- izboljša kondicijsko pripravo športnika, kamor sodi vadba za mišično maso, vzdržljivost, hitrost, moč, gibljivost, koordinacija in ravnotežje
- duhovno bogati
- otrok postane vztrajen, discipliniran in samozavesten.
- živi športno in predvsem zdravo.

KJE IN KDAJ

Pridruži se nam v mali telovadnici OŠ Štore vsak PONEDELJEK in PETEK z možnim vpisom v času treningov od 16.30 do 19.00 ure. Za začetnike predviden termin od 16.30 do 17.30 ure. Odločite se hitro, ker je začetek treninga odvisen od zadostne skupine.

OPREMA

Za začetek ne potrebuješ kimone, zadostuje trenirka.

MESEČNA ČLANARINA

2.500 SIT na mesec.

INFORMACIJE

Vse dodatne informacije dobite na GSM 031/383-856.

PRIJAVNICA (oddaj jo na vadbi)

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Rojstni podatki: _____

Telefon ali GSM: _____

Podpis staršev: _____

VABLJENI!

ZAGOTOVILO VEČNOSTI

Mateja ZAKELŠEK

Že dolgo časa si svoje življenje urejam tako, da vsak dan lahko zaključim z zgodbo o dobrih, prijaznih, zanimivih, ... ljudeh, s katerimi si razdelim meni »podarjenih« štiriindvajset ur. Da, svetla stran je tista, ki me venomer obkroža, s katero hitim nasproti tistemu, ki me čaka. In potem ugotoviva, da sva oba dočakala drug drugega. Da je bilo to hrepenenje obojestransko, saj je v vsakem izmed nas energija, ki neprenehoma kroži in nam daje občutek večnosti, kar zna biti pogostokrat človekova uteha, saj so namreč tudi naši vsakdanji cikli enakomerni, z bolj ali manj uravnano hitrostjo. Ravno v slednji tiči razlog, da to kontinuiteto sprejmemo kot odrešujočo ter vanjo uvrstimo tisti del svoje biti, za katerega si želimo neusahljivosti.

Bila je sobota, ki se je iskrla v vsej svoji megleni sivini, tako da skoraj nisi mogel verjeti v datum, ki ga je označevala: 29. maj 2004, pozno popoldne. Pa kaj bi nam (nastopajočim, o.p.) zunanost, ki je po mojem prepričanju vedno zgolj navidezna! O tem nam priča dejstvo, da si mnogi žele vročino, potem pa koprnijo po mrazu ali obratno. Glavno je, kaj ima človek v glavi.

LPZ Bojansko Štore in Tamburaška skupina Feniks sta občinskemu prazniku navkljub imenovanega dne z začetkom ob 18. uri izvedla koncert, ki je pritegnil malodane veliko prebivalcev te prijetne vasice na skoraj 800 metrih nadmorske višine. Bili smo na Svetini, natančneje v prostorih Krajevne skupnosti Svetine (nad trgovino), kjer smo drug drugemu vlivali omamni napoj v pesmi, besedi, nakazanih gestah in mimikah obraza ter še marsičem drugim. Vendar ta t.i. omama nikogar ni pahnila v prepad, oz. ga spravila v negativno skušnjavo. Prej bi rekla, da je izveden kulturni program suvereno upihnil svečo že devetemu rojstnemu dnevu naše občine. Kdor se zaveda, da lahko kot posameznik mnogo prispeva k sožitju lokalne skupnosti, gotovo ni izostal. Si ni niti želel.

V poslednji stavek tega poročila so me popeljale zadovoljne oči tistih, ki so po uradnem delu kulturnega programa z veseljem okušali dobrote že skoraj potrošenega dne (v materialni in nematerialni obliki) in z njimi napolnili svoje misli do naslednjega trenutka lakote. Ampak ne izpusite pomembnega obvestila; to lakoto zmore človek potešiti na sebi najbolj pristen način: z lahkotnim klepetom, nagajivim pomežikom, resnostjo, ko je ta potrebna in globoko samozavednostjo v slovenske korenine, kar je primanjkljaj v množici(ni).

Glede na dejstvo, da sem zgoraj napisane povedi zapisala šele nekje sredi avgusta, kar odraža precejšen odmik od večera, ko smo žuboreli vsak v svoji izvirnosti, če smo bili prisotni na tej počastitvi praznika Občine Štore, moram pripisati epilog, ki se mi je ob tem porodil: nikoli si ne smemo prizadevati, da bi svoje potenciale potiskali pod rušo; če hočemo, da zaživijo, jih moramo deliti z drugimi. In v zadnjem sobotnem majskem večeru so pevke in pevci Ljubiteljskega pevskega zbora Bojansko Štore in Tamburaška skupina Feniks ter vsi njihovi prijatelji, ki so jih počastili bodisi z obiskom bodisi z darili, dokazali, da nemalokdaj zraste samozavest in enkratna nova iluzija samo z gibom. Zato se le premaknite. In zrastite v višino svojih sanj.

 KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD CELJE	Telefon: 03 490 75 80 03 490 75 82 03 490 75 84 Faks: 03 491 64 80 E-pošta: mitja.dimec@ce.kgzs.si	 KMETIJSKA SVETOVALNA SLUŽBA SLOVENIJE
Izpostava Celje Trnoveljska c.2 3000 Celje		

EU STANDARDI in NITRATNA DIREKTIVA

*Mitja DIMEC, inž. kmet
vodja Izpostave Celje*

Uredba o plačilih za ukrepe Programa razvoja podeželja 2004 do 2006 za leto 2004 predvideva tudi ukrep »Podpora izvajanja EU standardov«.

In kaj so EU standardi? Že sam izraz pove, da je te standarde postavila že dosedanja Evropska skupnost, z vstopom naše države v skupnost pa smo jih bili dolžni prevzeti tudi mi. V uredbi so obravnavani standardi s področja varstva okolja, živalim prilagocene reje, zdravja rastlin ter varstva pri delu.

Nitratna direktiva je standard, ki obravnava področje varovanja okolja.

Obtežba živali na kmetiji, izražena v GVŽ (glav velike živine) na hektar kmetijskih zemljišč je glavni pokazatelj obremenitve. Na kmetijah, ki se ukvarjajo izključno z govedorejo in rejo ostalih prežvekovalcev, je najvišja dovoljena obremenitev 2,5 GVŽ/ha, medtem ko je pri mešanih rejah (govedo, prašiči, perutnina) najvišja dovoljena obremenitev 2 GVŽ/ha. Dovoljena meja skupaj z upoštevanjem gnojilnega načrta zagotavljata, da se ne bo vneslo več kot 170 kg dušika na hektar kmetijskih zemljišč.

Drugi pogoj pri nitratni direktivi je zadostna kapaciteta skladiščnih prostorov za živinska gnojila (gnoj, gnojevka,

gnojnica) za dobo šestih mesecev. Tako je za rejo 1 GVŽ potrebno zagotoviti 3,5 m² površine gnojišča, oziroma 7 m³ prostora za gnoj in 2 m³ gnojne jame za gnojnico, če pa je sistem reje napravljen na gnojevko, je potrebno zagotoviti 8 m³ gnojne jame za eno GVŽ.

Objekti za skladiščenje morajo biti zgrajeni vodotesno, da se prepreči onesnaževanje podtalnice.

Tudi gnojenje se mora izvajati v skladu z izvajanjem dobre kmetijske prakse (upoštevanje časovnih omejitev za gnojenje, gnojenje na osnovi analize tal in gnojilnega načrta, uporaba tehnično brezhibnih trosilnikov gnojil,...).

FFS standard, ki obravnava področje pridelave zdrave hrane za živali in za potrošnika, pa narekuje pridelovalcu, da ima opravljen izpit za uporabnike fitofarmaceutskih sredstev (FFS), da pri izvajanju varstva rastlin uporablja testirane naprave za nanašanje FFS sredstev in da v vseh pogledih upošteva navodila dobre prakse pri varstvu rastlin (dosledno upoštevati uradna navodila za uporabo FFS, upoštevati gospodarski prag škodljivosti, izkoristiti tudi ostale agrotehnične in druge nekemične ukrepe, upoštevati nasvete svetovalne službe in druge strokovne informacije,...).

Standard Varstvo pri delu, ki ima svoja izhodišča v Zakonu o varnosti in zdravju pri delu, določa, da morajo vsi, ki so invalidsko in pokojninsko zavarovani kot kmetje, imeti opravljen izpit iz Varnega dela na kmetiji, za svojo kmetijo morajo imeti izdelano Oceno tveganja in Izjavo o varnosti, poleg tega pa še zdravniško spričevalo, pridobljeno od zdravnika - specialista medicine dela. V skladu z Zakonom mora izvajati tudi vse ostale obveznosti, ki zagotavljajo varno delo na kmetiji in so navedene v konkretni Oceni tveganja (periodični pregledi strojev, uporaba osebne varovalne opreme, ukrepi za varstvo pred požarom, ureditev ograj, postavitve opozorilnih napisov,...).

Ukrep »Podpora izvajanju EU standardov« je namenjen kmetijam kot pomoč za izvajanje (v primeru da standarde že dosegajo) ali pa za prilagajanje tem standardom (v primeru, da jih kmetija še mora doseči). Za te namene je možno pridobiti določena finančna sredstva.

Zaradi dejstva, da bo Uredba do konca junija še dopolnjena, samo višine teh sredstev še ni mogoče navajati, pozivamo pa vas, da se o možnostih koriščenja teh sredstev že sedaj posvetujete s Kmetijsko svetovalno službo na Izpostavi Celje.

Pomembno opozorilo! Izpolnjevanje vseh teh standardov je predpogoj za uveljavljanje sredstev iz programa SKOP in nekaterih drugih podpor iz evropskega ali nacionalnega proračuna (npr. izplačila za kmetije, ki so na območju OMD).

EHO ELEKTRIKA, HLADILNIŠTVO, OGREVANJE d.o.o.

Dušan VOLAVŠEK

Gospodarsko predstavitev podjetij, ki imajo svoje poslovne oz. proizvodne prostore locirane v občini Štore, danes nadaljujem s podjetjem EHO ElektriKa, Hladilništvo, Ogrevanje d.o.o.. EHO je podjetje, ki ima svoj sedež v Laškem, natančneje na Breznem pri Laškem.

Družba EHO d.o.o. je bila ustanovljena leta 1989 in se je razvila iz obratovalnice Janez Pušnik, ki je z dejavnostjo elektroinstalacij in izvedbo predvsem v hladilnicah pričela v letu 1980. Tako je bila tudi prva in začetna dejavnost v družbi projektiranje, izdelava in montaža elektro opreme in instalacij. Danes je EHO d.o.o. eno od vodilnih slovenskih podjetij, katerega temeljna dejavnost je projektiranje, proizvodnja in montaža hladilne opreme in hladilnih sistemov z najsodobnejšo opremo ter servisiranje že obstoječih sistemov. Zaradi stalne rasti in širjenja dejavnosti in proizvodnih programov so del svoje dejavnosti prestavili oz. razširili na lokacijo obrtne cone Štore. Moj sogovornik je bil g. Andrej Pušnik, ki v družinskem podjetju EHO opravlja dela in naloge samostojnega komercialista na področju prodaje, hkrati pa koordinira organizacijo in vrši nadzor dela v poslovni enoti Štore.

Kdaj ste zgradili svoj objekt v obrtni coni Štore?

Našo tovarno, ki je bila prva v obrtni coni Štore vzhod, smo začeli graditi leta 2002 in v decembru istega leta opravili tudi selitev na novo lokacijo. Sam začetek proizvodnje se je pričel konec januarja oz. februarja leta 2003.

Kaj vas je vodilo na to lokacijo?

Na Breznem, kjer je sedež družbe, nismo imeli več prostora za širjenje svojih proizvodnih kapacitet, poleg tega pa je bil otežen tudi dostop do obstoječih proizvodnih prostorov. Zato smo bili prisiljeni iskati novo lokacijo. Za omenjeno lokacijo v obrtni coni smo se odločili zaradi dobre dostopnosti in izredne pripravljenosti ter hitrega ukrepanja občinske uprave in gospoda župana pri urejanju vse potrebne dokumentacije za pričetek gradnje.

S kakšno dejavnostjo se ukvarja podjetje?

Kot ste že v uvodu povedali, je naša dejavnost projektiranje, proizvodnja in montaža hladilne opreme in hladilnih sistemov ter servisiranje.

Dejavnost je usmerjena predvsem v izdelavo opreme za uporabo na področju izgradnje komercialnih in industrijskih hladilnic ter objektov za skladiščenje svežega in zamrznjenega blaga, zamrzovalne tunele, hladilnice s kontrolirano atmosfero za sadje, zorilnice banan, hladilne sisteme za razne tehnološke procese in klimatizacijo, hlajenje tehnološke vode,... Izdelujemo idejne rešitve hladilnic in hladilnih sistemov za mesno-predelovalno, mlečno, pekarsko industrijo, izbiramo računalniško opremo in izdelujemo računalniške programe za krmiljenje in nadzor delovanja hladilnih sistemov. Izvajamo montažo ter servisiramo in vzdržujemo hladilno opremo in naprave. Kot strokovnjaki na področju hladilništva se maksimalno

potrudimo za izbiro in izvedbo najustreznejših, kakovostnih in okolju prijaznih hladilnih sistemov in s tem zagotavljamo ohranjanje kvalitete prehrabnenih in neprehrabnenih proizvodov.

Na lokaciji obrtne cone Štore imamo locirano proizvodnjo poliuretanskih izolacijskih panelov in kabelskih polic. Poliuretanski izolacijski paneli so osnovni gradniki za objekte oziroma hladilnice, katere vgrajujemo, predvsem so to stene in stropovi. Tudi naša tovarna na tej lokaciji je narejena iz panelov iz lastne proizvodnje. Različne izvedbe kabelskih polic pa se uporabljajo kot nosilci instalacij.

Moram omeniti še to, da smo v Sloveniji edini proizvajalec poliuretanskih izolacijskih panelnih plošč, katere lahko izdelujemo v različnih dimenzijah in za različne namene uporabe.

Kolikšno je število zaposlenih v vašem podjetju?

V našem družinskem podjetju je redno zaposlenih 66 delavcev, od tega 12 na lokaciji Štore. Naj dodam, da je v našem podjetju izobrazbena struktura relativno visoka, saj ima več kot 57 % zaposlenih zaključeno najmanj srednješolsko izobrazbo, več kot 30 % pa visoko oz. višjo šolsko izobrazbo in tudi magisterij.

Na katera tržišča plasirate svoje izdelke?

Svoje znanje in izdelke plasiramo na domačem trgu okvirno 60 % letne proizvodnje oziroma celotnih prihodkov, okvirno 40 % pa v republike bivše Jugoslavije in občasno tudi na tržišče Rusije. So pa naši produkti vidni tudi v naši bližnji okolici objekt Sadjarstva Mirošan Petrovče, hladilnica v distribucijskem centru Engrotuša Celje,... Naš največji objekt do sedaj je izvedena hladilnica v Rusiji za hlajenje rib kapacitete 10.000 ton.

Gospodarstvo in politika naj bi imela dober odnos. Kakšen pa je po vašem?

Do lokalne oblasti moram izreči pozitiven mnenje, saj do sedaj nismo imeli nikakršnih problemov. Glede odnosa globalne politike do gospodarstva pa smo mnenja, da ne spodbuja dovolj malega in srednjega podjetništva oziroma podjetnikov, ki so usmerjeni v konstantno ustvarjanje produktivnih strokovno visoko zahtevnih novih delovnih mest in stabilni rasti družbe na dolgi rok.

Iz najinega pogovora sem razbral, da ste pozitivno naravnani do vseh stvari. Vidim, da z optimizmom zrete v bodočnost. Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Naša vizija je ostati dinamično podjetje in med vodilnimi proizvajalci hladilnih sistemov ter industrijskih in komercialnih hladilnic na domačem trgu ter pomemben ponudnik le-teh na območju jugovzhodne Evrope. Vsekakor izkoristiti nove tržne priložnosti ter z nenehnim učenjem nadaljevati razvoj in rast družbe. Načrtujemo zaposlovati visoko izobražen kader, da bo strokovno usposobljena in medsebojno usklajena ekipa kolektiva EHO še nadalje uspešno zadovoljevala potrebe naših kupcev.

Za poslovno enoto Štore pa želim še posebej, da v naslednjih letih še poveča fizični obseg proizvodnje poliuretanskih izolacijskih panelov in sukcesivno doseže planirani obseg letne proizvodnje cca 200.000 m². Prav tako želimo, da v proizvodnjo uvede planirane nove programe in proizvode in s tem ustvari ekonomsko podlago za nadaljnjo širitev družbe EHO na lokaciji obrtne cone Štore vzhod.

V želji izpolnitve teh planov podjetja EHO se vam zahvaljujem za pogovor in upam, da sem bralcem teh vrstic vsaj malo orisal, kaj se dogaja za stenami tovarne v obrtni coni Štore vzhod in hkrati v podjetju.

MOJE ŠTORE ŠAMOTNA TOVARNA

Srečko KRIŽANEC

Ustanovljena je bila 1879. leta. Zgraditi jo je dal grof Maksimilijan Montecuccoli, ki je bil italijanskega rodu. Tovarna je izdelovala različno šamotno opeko in šamotno malto. Do druge svetovne vojne je znano, da je tovarna pogosto menjavala lastnike in po znanih podatkih je v njej delalo od 50-60 delavcev.

Po vojni so kupili nekaj novih strojev za nadomestilo starih in dotrajanih, predviden pa je bil tudi dvig proizvodnje. Največjo proizvodnjo je šamotna tovarna dosegla 1963. leta, ko je bilo izdelanih 6.430 ton šamotne opeke in 2.209 ton šamotnih mas.

Po tem letu rekordne proizvodnje je začela proizvodnja počasi upadati, število delovnih mest se je pričelo zmanjševati. Oprema je bila že v celoti dotrajana in prevelika finančna sredstva bi bila potrebna, da bi se na obstoječem mestu tovarna obnovila.

Za novo šamotno tovarno, ki je bila planirana na že določenem ustreznem prostoru v Štorah II., pa med drugim ni bilo tudi politične volje v takratni Jugoslaviji.

Tako je prišlo do odločitve, da se maja 1973. leta šamotna tovarna dokončno zapre. To je pomemben datum, saj je bila šamotna tovarna na lokaciji Štore I. prvi obrat po drugi svetovni vojni, ki je bil predviden za zaustavitev, delavce pa so razporedili na druga delovna mesta po železarni.

ŠOLSKO ŠPORTNO DRUŠTVO

Maja BERČON, prof.

Na Osnovni šoli Štore vseskozi uspešno deluje šolsko športno društvo pod mentorstvom športnih pedagogov Karlija Pintariča in Maje Berčon. V okviru tega društva se učenke in učenci udeležujejo različnih šolskih tekmovanj iz atletike, odbojke, odbojke na mivki, nogometa in sodelujejo v odbojarskem in športnem krožku.

V lanskem šolskem letu so učenke in učenci OŠ Štore nastopali na različnih tekmovanjih, in sicer na tekmovanju iz atletike, posamično in ekipno, na tekmovanju iz odbojke, na občinskem krosu v Levcu in državnem krosu v Litiji, na

tekmovanju iz nogometa in na tekmovanju v odbojki na mivki. Učenke in učenci so dosegli nekaj zavidljivih rezultatov: starejši dečki so na medobčinskem tekmovanju v nogometu dosegli 3. mesto, mlajši pa 5. mesto; na tekmovanju v odbojki in odbojki na mivki so starejši dečki dosegli 3. mesto, starejše deklice pa 8. mesto v odbojki in 2. mesto v odbojki na mivki ter se tako uvrstile v polfinale državnega prvenstva v odbojki na mivki; tudi na občinskem tekmovanju v krosu v Levcu so naše učenke in učenci dosegli najvišja mesta (Anja Pušnik 1. mesto, Ana Gabršček 4. mesto, Mihaela Štarkel 5. mesto, Denis Hostnik 10. mesto, Anka Ošep 1. mesto, Tjaša Fidler 10. mesto, Rok Teršek 2. mesto, Katja Strašek 9. mesto) in tako so učenke skupno dosegle 2. mesto, učenci pa 8. mesto, skupno pa 5. mesto; najboljše učenke in učenci so kasneje sodelovali tudi na državnem prvenstvu v krosu v Litiji. Naj omenim še nekaj najboljših uvrstitev iz ekipnega in posamičnega atletskega tekmovanja, Blaž Majoranc 2. mesto na 60m, Anja Pušnik 3. mesto na 600m, Mihaela Štarkel 4. mesto na 600m, Nika Palir 1. mesto v metu žogice, Tjaša Fidler 4. mesto na 60m, Denis Hostnik 6. mesto na 1000m, Anka Ošep 3. mesto na 1000m, Rok Jazbec 5. mesto na 1000m, Rok Ojsteršek 3. mesto v metu žogice, Rok Teršek 5. mesto na 300m, Katja Strašek 6. mesto v skoku v daljino, štafeta 4x100 deklice 4. mesto, dečki 5. mesto, najboljši učenci in učenke so se nadalje udeležili področnega atletskega prvenstva.

Ob koncu šolskega leta 2003/04 smo glede na športne dosežke izbrali športnico in športnika šole. Športnica šole za leto 2003/04 je bila Anka Ošep, športnik šole pa Rok Teršek.

Tudi v šolskem letu 2004/05 se bomo z učenci in učenkami OŠ Štore v okviru ŠSD udeležili posameznih tekmovanj, in sicer tekmovanj v nogometu, odbojki, odbojki na mivki, krosa, ekipnega in posamičnega atletskega tekmovanja. Za tekmovanja v igrah z žogo se pripravljamo v krožkih, za atletska tekmovanja pa pri vadbi atletike, ki poteka letos dvakrat tedensko na naši šoli pod vodstvom prof. Tine Jurčak.

Prvo pomembnejše tekmovanje je že za nami, in sicer so se učenke udeležile polfinala državnega prvenstva iz odbojke na mivki v Zrkovcih pri Mariboru. Dekleta so se pogumno borila, vendar je bila trema prevelika, nasprotnice pa premočne in izkušenejše, tako da smo po dveh porazih z ekipo iz Šoštanja in Beltincev zaključile tekmovanje.

Nekaj utrinkov s tekmovanja v odbojki na mivki:

KAJ IMAJO SKUPNEGA POLITIKI IN OZONSKA LUKNJA?

Ana Urisk, 8.a

Vsaka hiša v Sloveniji ima v okviru gospodinjstva tudi jeklenega konjička. Vse več je družin, ki imajo namesto enega avta kar dva.

Dva in dva je štiri itd. Moramo pa se zavedati, da bo naš planet kmalu ostal brez črnega zlata nafte. Pa kaj vam to pravim? To vas niti najmanj ne skrbi, saj si preprosto mislite »si bodo pa že kaj drugega izmislili«.

Nekateri otroci živijo v pomanjkanju, saj jih starši ali skrbniki ne morejo vzgajati. Te otroke potem ponavadi dajo v zavetišča, različne domove ali pa v skrbništvo. To je zanje precejšen psihični udarec, saj je to za njih novo okolje in nov način življenja. V takšnih primerih bi se morali potruditi, da bi bilo v novem domu otroku čim boljše.

Poznamo pa več vrst pomanjkanja. Eno izmed njih je pomanjkanje starševske ljubezni. Zaradi tega otroci trpijo. V 21. stoletju vsi nekam hitimo, zmeraj se nam nekam mudi in zato prezremo mlajše ljudi (otroke), ki niso nič manj vredni od nas, in so naše največje bogastvo, naše edino upanje, da se rod ljudi nadaljuje in da se svet kdaj spremeni na bolje. Zmeraj se moramo truditi, da bomo strpni z otroki, ker ti še ne vedo vseh dobrih in slabih lastnosti sveta, jih naučiti, kako se najbolje znajti v svetu vojn, krutsti in trpljenja.

Nekateri ljudje pa niso prav nič strpni do mlajših. To se dogaja predvsem v šolah, kjer se starejši pogosto spravljajo na mlajše. Starejši jih potem trpinčijo, izsiljujejo, jim grozijo, ali pa kar tako pretepajo. Vendar mlajši tega ne upajo povedati. Na mlajše se spravljajo predvsem tisti, ki se z vrstniki ali starejšimi ne morejo kosati, ali pa se tako samo zabavajo in hočejo pokazati svojo premoč, a ponavadi izpadejo kot največji tepci. Vendar s tem početjem ne odnehajo. To počnejo tako dolgo, dokler se otrok ne zlomi (psihično ali fizično).

Naj nas dan otroka spomni, da so na svetu otroci, ki trpijo, in pred tem si ne smemo zatiskati oči, ampak ukrepati.

SVETOVNI DAN JEZIKOV (razmišljanje)

Urška Pesjak, 8.b

25. 9. je datum, ki zaznamuje SVETOVNI DAN JEZIKOV. Poznamo mnogo jezikov, ki so si podobni oziroma sorodni. Te delimo v skupne jezikovne družine. To so: albanski, keltski, grški, baltski, ugrofinski, slovanski, germanski in romanski jeziki. Slednji so po svetu precej razširjeni. Nekateri sorodnosti današnjih evropskih jezikov govorijo o tem, da večina evropskih jezikov izvira iz skupnega prajezika, ki se imenuje indoevropski prajezik. Od jezikov, ki jih govorimo in poznamo, je najbolj razširjena angleščina. Z njo se sporazumeva večina ljudi po svetu, vendar pa to ne pomeni, da so ostali jeziki manjvredni.

Jezik v posameznih državah pa ni v vseh krajih enak. Obstajajo različna narečja in naglasi. Tako se ljudje v določenih državah po svetu že med seboj težko razumejo, sploh kadar govorijo vsak v svojem narečju.

Tudi v Sloveniji poznamo kar nekaj zanimivih narečij. Ko sem bila med poletnimi počitnicami na obisku pri znancih v Prekmurju, tamkajšnjih domačinov nisem nič razumela. Govorili so v prekmurskem narečju, ki pa je meni popolnoma tuje. In takrat sem si mislila - še dobro, da imamo skupen knjižni jezik. Tako kot pri nas je tudi po drugih državah na svetu, zato ima vsaka država svoj uradni jezik.

Poznamo pa tudi nebesedni jezik, pri katerem se sporazumevamo s kretnjami in mimiko. Osebnostno so mi zanimivi predvsem italijanski, španski in angleški jezik, zato upam, da jih bom v prihodnje še bolje spoznala.

Kaj pa, če vam povem, da na Zemljinem ozonskem plašču nastaja vedno večja luknja, ki se je ne da preprosto »zakrpati«. Skozi to luknjo prodirajo vedno močnejši ultravijolični žarki, ki povzročajo kožnega raka. Kaj je to, pa veste sami.

Torej, kaj bomo storili? Hm? Še sama ne vem. A prav gotovo je rešitev tudi v zmanjšani uporabi avtomobilov. Skočite raje na kolo ali pa se popeljite z vlakom.

Ker še vedno vztrajate pri branju, pa vam še vedno nisem povedala, kakšno vlogo igrajo pri vsem tem politiki, si najbrž mislite »ta pa zna samo nakladati«. Pa ni tako, niti v sanjah ne. Zato dragi politiki, zakaj vendar ne storite česa glede javnega prevoza. Skoraj nihče ga ne uporablja, saj so cene precej »zasoljene«. Zato najprej znižajte cene, kajti le tako boste pripomogli k večji uporabi javnega prevoza in s tem tudi k zmanjšanju uporabe avtomobilov, saj se bodo ljudje potem rajši posluževali javnega prevoza, vi pa boste pripomogli k zmanjšanju ozonske luknje.

Prav 20. september je dan, ko bi naj pustili avtomobile doma in odšli v službe, šole itd. s kolesi ali javnim prevozom.

RAZMIŠLJANJE O DNEVU OTROKA

Anka Ošep, 8.b

2. oktober je dan otroka. Čeprav le malokdo ve za ta dan, je v resnici zelo pomemben. Veliko ljudi na svetu zlorablja otroke za različna fizična dela, ki jim le-ti niso kos.

Menim, da bi ljudje morali spoznavati in ceniti tudi tiste jezike, ki niso tako razpoznavni. Zato je prav, da je tudi SVETOVNI DAN JEZIKOV našel svoj prostor v koledarju.

SVETOVNI DAN ZAŠČITE OZONSKE PLASTI

Luka Bokšan, 8.c/9

Marsikdo med nami ne ve, da je 16. september svetovni dan zaščite ozonske plasti, zato se mi zdi prav, da tudi o tem kaj napišemo.

Vsakdo ve, kaj je ozonska plast, premalo pa se jih zaveda, kako pomembna je za naš planet in za nas. Ozonska plast nas varuje pred izredno nevarnimi UV sončnimi žarki, ki lahko povzročijo kožnega raka. Ampak kljub temu, da imamo naravni ščit, ljudje še vedno uničujemo ozonsko plast s kemikalijami, imenovanimi CFC. Tako v ozonski plasti nastajajo luknje, ki jim pravimo ozonske luknje. Največja med njimi je nad Antarktiko, pa tudi nad Severno Ameriko, Azijo, Evropo in Avstralijo. Še bolj pomembno pa je, da te luknje postajajo vedno večje in se bodo zaprle šele, ko bomo prenehali uporabljati te klorofluorogljike (CFC).

Toliko o tem s strokovne strani. Ampak to še ni vse! Ni dovolj, da vemo, kako in s čim uničujemo ozonsko plast in kakšne so posledice. Pomembno je, da nekaj storimo. Ampak kaj?! Saj ne moremo iti do direktorjev vseh tovarn na svetu in jim preprosto reči, naj prenehajo izdelovati izdelke in zaprejo tovarne. Ne, tega res ne moremo. Lahko pa prehamo kupovati izolacijske materiale, hladilne naprave in pršila, za katera pri izdelavi uporabljajo prej omenjene kemikalije. Lahko manj uporabljamo avtomobile in druga prevozna sredstva, saj so njihovi strupeni izpušni plini, vključno z ogljikovim monoksidom ter dušikovim in žveplovim oksidom, glavni vir onesnaževanja in prav tako uničujejo ozonsko plast. Kajti s tem, ko škodujemo našemu planetu, škodujemo tudi rastlinam in živalim in navsezadnje škodujemo tudi sebi. Že zdaj so sončni žarki veliko močnejši, kot so bili pred 20. leti, in nekateri znanstveniki trdijo, da tudi krema za sončenje z zaščitnim faktorjem 25 ni več dovolj močna.

Kam bomo sploh prišli, če se bo tako nadaljevalo? Ali bodo naslednje generacije ljudi, ki bodo živele tukaj za nami, sploh še imele priložnost spoznati naš prečudoviti planet? Čas je, da začnemo popravljati svoje napake in dejanja.

TEKMOVANJE V ODBOJKI NA MIVKI - (DEKLICE)

Anka Ošep, 8. b

V šolskem letu 2003/04 smo se deklice in dečki 7. razreda osemletke udeležili regijskega prvenstva v odbojki na mivki na celjskem bazenu. Prvi dve skupini pri dečkih in deklicah sta se uvrstili v polfinale državnega prvenstva v Mariboru. Iz naše šole se je naprej uvrstila samo ekipa deklic (Radojka Manojlovič, Sara Sivka, Nika Palir, Urška Turk, Anka Ošep).

Tako smo se deklice 14. 9. 2004 udeležile polfinala državnega prvenstva. Avtobus nas je ob 8.30 pričakal na postaji Godec. Spremljala nas je prof. Maja Berčon. V avtobusu so že bili tekmovalci iz drugih treh šol, ki so se uvrstile naprej:

1. mesto pri deklicah - OŠ F. Kranjca (OŠ Polule)
1. mesto pri dečkih - OŠ Lava
2. mesto pri dečkih - OŠ Celje

V Zrkovce pri Mariboru smo prispeli približno ob 10. uri. Na tekmovalnem prostoru so bila tri igrišča ter prostor z zelenico, kjer smo lahko vadili. Zraven je bilo tudi tenis igrišče z gostiščem. Imele smo samo pol ure časa, da smo se ogrele, saj nas je že čakala 1. tekma. Igrale smo jo proti OŠ Karla Destovnika-Kajuha iz Šoštanja in izgubile z 2:0. Nasprotnice so bile zelo dobre, zato smo na žalost izgubile tudi proti 2. ekipi iz Beltincev z 2:0. V Štore smo se vrnili okoli 16. 30. Dan je bil lep, a ne preveč uspešen. Kljub temu da smo domov odšle kot poraženke, smo se zelo zabavale. Naučile pa smo se, da ni važno zmagati, temveč sodelovati in se pri tem zabavati.

OBVESTILO - POGREBNE STORITVE

Občinska uprava Občine Štore

V zadnjem času se je pojavilo več vprašanj v zvezi z opravljanjem pogrebnih storitev in pokopališkem redu v Občini Štore, ter kako je to področje urejeno s predpisi.

V zvezi s tem občinska uprava pojasnjuje, da področje urejanja pokopališč, izvajanja pogrebnih storitev, pogrebnih svečanosti in najema grobov ureja Odlok o pokopališkem redu, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS z dne 26.01.1996. Navedeni odlok določa, kdo upravlja s pokopališčema v občini, kako morata biti pokopališči urejeni, kje se morajo čuvati umrli, kako mora potekati pogrebna svečanost, kako se pridobi grob v najem in kakšne so obveznosti najemnikov grobov glede vzdrževanja reda in čistoče na pokopališču.

Eno od pomembnejših določil navedenega odloka je tudi določilo 10. člena, ki določa, da se umrli čuva v mrliški veži. Zaradi tega umrlega ni dovoljeno čuvati v domači hiši.